

**BEYEFENDİ
NASIL BİLİRMİŞ
BİZİ!**

NURCAN BAYSAL

S.17'de

**SEÇİM SONRASI
BARİŞ UMUTLARI,
UMUTSUZLUKLARI**

AHMET TUGLAR

S.3'te

**İKİ AY
SONRA AYNI
MEYDANDA**

İSHAK KARAKAŞ

S.11'de

MALTEPE KREŞLERLE DONATILIYOR **S.7'de**

ÜSKÜDAR METROSU AÇILIYOR **S.23'te**

H N HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

DURUM

**İSHAK
KARAKAŞ**

Yıl 3 Sayı 106 12 Ağustos 2015 Çarşamba

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı: 1 TL

Maalesef bu hafta da acı heberler ve şiddetle geçti. Türkiye hızla düşünmek istemediğimiz bir sürece doğru ilerliyor. Ve hâlâ bir hükümet kurulmadı. Geçici hükümetin tutumu, operasyonlar karşısında misilleme eylemleri, saldırılar, toplumu ağır biçimde kaygılandırıyor. Bir erken seçim kararı ise bu gerginliği düşürmek yerine yükseltecek gibi görünüyor.

Bütün bu süreçte, toplumun yapılan araştırmalara göre yüzde 70'lik bir kesiminin barıştan yana olması ise bir güvence olarak biraz olsun umut vaat ediyor.

Umut deyince, geçen pazar günü İstanbul'da Barış Bloğu'nun yaptığı miting çok önemliydi. Bu savaş ancak barış isteyenlerin sesini duyurması ile durdurulur. Toplumun barış isteyen yüzde 70'lik kesimini Barış Bloğu'na taşımak önemli bir sorumluluk olarak bizleri bekliyor.

Bu ülke hepimizin ve kısa, orta ve uzun vadede olabilecek acı olayları engellemek hepimizin görevi.

Bu süreçte tam da bu yüzden medyaya önemli görevler düşüyor. Ancak bu haftaki söyleşimin konğu televizyoncu Güler Yıldız'ın da dediği gibi ana akım medya çatışmalarla birlikte hemen fabrika ayarlarına döndü.

Biz Halkın Nabzı gazetesi olarak başından beri savunduğumuz barış gazeteciliğini sürdüreceğiz.

Halkın haber alma hakkını savunurken objektif olacağız ve provokatif haberlerden uzak duracağız.

Güler Yıldız'ın dediği gibi herkes en iyi yaptığı işle barışı savunmalı. Biz de gazeteciliğimizle barışı savunmayı bir görev biliyoruz.

Bu hafta yine Anadolu Yakası'nın yerel haberleri ile ülkenin gündemini sayfalarımızda bir araya getirdik.

Köşe yazarlarımız ise kendi pencerelerinden ülkeye baktılar.

Bu gazete zor şartlar altında çıkıyor. İlanlarınız çok önemli. Bir kez daha hatırlatmak istiyorum, bir süredir sizin de gördüğünüz gibi ilan sayımız kısıtlı, siz veya çevrenizdeki insanlardan birileri Anadolu Yakası için doğru bir mecraya ilan vermek istiyorsa bizi tercih edin.

Düzenli yayın ve doğru dağıtım bizim işimiz.

Haftaya görüşmek üzere

“Medya anında fabrika ayarlarına döndü”

Güler Yıldız'ı sol medya izleyicileri uzun yıllardır tanıyor. Yıldız, kurulduğundan beri İMC TV'nin ekran yüzlerinden biri. O aynı zamanda bir barış gazetecisi. Ana akım medyanın yeniden çatışmaları kışkırtıcı haberler yapmaya başladığı bir dönemde İMC'nin ve Güler Yıldız gibi gazetecilerin önemi daha iyi anlaşıyor. Yıldız ile televizyonculuğunu ve gündemi konuştum:

S12'de

KILIÇDAROĞLU SENET VERDİ

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, hayata gözlerini kapatan ressam, gazeteci-yazar Fikret Ot-yam'a, adına Maltepe'de kurulacak vakfın senedini vermişti.

S.7'de

TİYATRO FESTİVALİ'NDE SON HAFTA

Kadıköy Belediyesi'nin yetişkinler için düzenlediği Tiyatro Festivali'nde son haftaya girildi. Festivalde 8 oyunu yıldızların altında izleyebilirsiniz

S.16'da

Yeniden 'Takrir-i Sükûn' mu?

ŞEYHMUS DİKEN

Mesele; bir yanıyla “demokrasi”, diğer yanıyla da “yasaklar-baskılar-engeller” olunca ister istemez insanın aklına tarihe bakmak geliyor. Madem tarihe bakacağız! O halde 1920’li yıllarla birlikte artık adı “Cumhuriyet” olan ve referansını “batı demokrasileri”nden aldığı her defasında beyan eden, yasama, yürütme ve yargı’sı ile hâle her dem gönderme yapan asırlık sisteme bakmak yerinde olur kanısındayım.

Büyük ideallerle yola çıkan Avrupa’nın gözdesi 1789 Fransa’sının “Özgürlükler” manifestosunu örnek alan Batısal Demokrasilerin erken “tökezleyen” modellerinden biridir (genç) Türkiye Cumhuriyeti’nin tekçi yapısallığı!

1925 yılında cumhuriyetin Osmanlıdan devir İttihatçı-Kemalist kırması önder kadrolarının vaatlerinin iflasının reddiyesi olarak zuhur eden örgütlülüğün dışavurumudur adına “Şeyh Sait İsyanı” denilen Milli (Kürt) ve Dini

(İslam) Kıyam. Şêx Saîd Efendi’nin önderliğinde gerçekleşen ve Kürt Milli Talepkarlığı istenciyle varlık bulan “İsyan” idamlar ve sürgünlerle son bulur.

Tabii ki rejimin adı “demokrasi ve cumhuriyet” olunca işi kanuna bağlamak elzem olur. Vakit geçirmeden Şêx Seîd Kıyamı gerekçe gösterilerek Takrir-i Sükûn Kanunu çıkarılır. “İrtica ve isyana ve memleketin toplumsal düzeni, huzuru, sükûnu, güvenlik ve asayişini bozmaya yönelik bilumum örgütlenmeleri, kışkırtmaları, teşvikleri, girişimleri ve yayınları hükümet, Cumhurbaşkanının onayı ile kendi başına yasaklamaya yetkilidir. İş bu eylemleri işleyenleri; Hükümet, İstiklâl Mahkemesi’ne sevk edebilir.”

Geçici, süreyle sınırlıymış gibi verilen yasa, defalarca yenilenerek ve dahi İstiklâl Mahkemeleri de kurularak adı Cumhuriyet olan ülke bir anda istibdat’ın uygulama merkezi hâline dönüşür.

Şimdi tarihi hızla sarıp-sarmalayıp doksan yıl sonrasına 2015’e gelmenin vaktidir. Bilindiği üzere önce “Özel Güvenlik Tedbirleri”nden söz edilerek işe başlandı. Ardından 7 Haziran 2015 seçimleri sonrasında umduğunu bula-mayan hükümet, sanki tek başına tam yetkili muktedir bir iktidar(mış) gibi işe başladı.

96 Muhalif Haber Sitesine erişim yasağı uygulamasını hayata geçirdi. Ve hemen akabinde de Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Yönetmeliğini neredeyse tümüyle ters yüz eden bir “Yeni durum” yarattı. Buna göre artık her ilin hatta ilçenin Mülki İdare Amiri (Vali, Kaymakam) 1980 askeri darbesinden sonra uygulamaya konulan OHAL- Olağanüstü Hâl Bölge Valisi konumuna sahip olacak. Üstelik yetkilerini mahalli güvenlik birimi amirlerini devredip yetkilendirebilecek.

Ez cümle demokrasi ve özgürlükler İSTİSNA! Yasaklar, engeller, kısıtlamalar

KURAL olacak bu yeni “Demokrasi”de...

İşte bu sebeple dememiz o olmalı ki; Basının iki temel görevi, haberleriyle kamu adına her tür iktidarı denetlemek ve gerçeğe ulaşmak için her tür iktidarı denetlemek ve gerçeğe ulaşmak için her türlü görüş ve sesin kamuya ulaşmasını sağlamaktır. Bu görevlerden biri sınırlamaya uğrarsa ülkede basın ve ifade özgürlüğü, dolayısıyla demokrasiden söz etmek imkânsız hale gelir. Bu gün gazetelere, haber ajanslarına, televizyon ve internet sitelerine getirilen sansür, kısıtlama ve baskılar özgür medyanın işlevini hedef almaktadır.

Biliyoruz ve bir asırdır hep yaşadık. Bize dayatılan acı ilacı geçmişte de içmedik. Bugün de içmeyeceğiz. Yarın da dayatılırsa aynı aydın tavrımızı koyacağız. Bu böyle biline.

Ne Takrir, Ne de Sükûn...

Varsa yoksa daha çok demokrasi, daha çok Özgürlük...

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile

"Halkın Nabzı"

her Cuma 22.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemi sokakta, halkların
ta kendisiyle konuşan program

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

AHMET TULGAR

Seçim sonrası barış umutları, umutsuzlukları

DTP'nin 29 Mart seçiminde elde ettiği başarıyı devlet kurumları salt bir sonuç, rakamsal bir sonuç ve bu yüzden de kendileri açısından bir mağlubiyet olarak değerlendirdiği için, bu başarının yurttaşlarımızın, öncelikle de DTP seçmeni yurttaşlarımızın ruhuna nasıl etki ettiğini algılayamadı, hissedemedi. Sokağa, kentlerimizdeki toplumsal söyleme kulak vermek yerine rakamlara bakıp korkuya kapılanlar, halkın içinden geçenleri duyumsayamayanlar şimdi DTP'ye karşı bir operasyon başlatmış durumda. Türkiye'nin dördüncü büyük partisinin binaları basılıyor, yöneticileri gözaltına alınıyor. Ve Kürt yurttaşlarımızın, DTP'ye oy veren yurttaşlarımızın kalpleri bir kez daha kırılıyor.

Devlet seçim sonuçlarının bu ülkenin Kürtleri'nin özgüvenini daha da artıracak saptamasını yapmış olmalı ki, böyle bir şiddet uyguluyor, böylesi mesnetsiz bir şiddetle yürüyor DTP'nin üstüne, Kürtler'deki olası bir özgüven artışını kendi şiddetindeki bir doz artışıyla dengelemeye çalışıyor, DTP'ye karşı zamanlaması da

bir iddia, bir inadı ortaya koyan ve böylelikle göstergesel bir nitelik kazanan bir operasyon yürütüyor. Evet, bu operasyon zamanlaması, yani seçimlerin hemen ertesine denk gelişi dikkate alındığında 'seçim sonucu' türünden 'demokrasi olguları'nın bu meselede, Kürt meselesinde fazla da dikkate alınmamasına, bu sonuçların fazla da bir kıymeti harbiyesi olamayacağına, bu tür başarılarından kimsenin fazlaca bir umut çıkarsamamasına işaret eden bir gösterge oldu. Halka bu empoze edilmek isteniyor yani. Umutsuzluk.

Oysa sadece Kürt yurttaşlarımız değil, Türkiye'deki bütün demokrasi güçleri bu seçim sonuçları sayesinde DTP'nin Kürt meselesinin barışçıl çözümü için bu zamana kadar yaptığı çağrılar bundan böyle daha fazla dikkate alınacağı, DTP'nin muhataplık durumunun artık bir resmiyet kazanacağı ve açılmış kapatma davasının bu ülkeye en az zarar verecek biçimde sonuçlanacağı umuduna kapılmıştı ki, bu umut yine de sürüyor. Zararın bir yerinden dönülecektir nasılsa. Diye umuyoruz çünkü.

Evet, oysa 29 Mart seçimlerinin so-

nuçları bambaşka yansımıştı sokağa. Partilerinin Türkiye ölçeğindeki etkili gücü, Türkiye siyasetindeki geniş etki alanı rakamlarla bir kez daha tescil edilen DTP seçmeni yurttaşlar Ak Parti'nin seçim sürecindeki ötekileştirme, dışlama kampanyalarının süren resmi şiddete eklenmesi sonucu uzaklaştıkları 'Türkiye Ortak Alanı'na, 'Türkiye Ortak Duyum Alanı'na yeniden dönü-

yor, Ankara'ya yeniden dikkat kesiliyorlardı tam da.

Ama galiba tam da bu istenmiyor. Galiba devletin çatışma yanlısı klikleri bu 'ortak duyum alanı'nda Kürtleri istemiyor. İletişimsizliğin, iletişimsizlikte inat etmenin devletin gücünün önemli bir kaynağı olduğu kanaatinde onlar. Toplumu iletişimle elde edilmiş bir iktidarla değil, iletişimsizlikle denetleyebileceklerine inanıyorlar, buna alışmışlar.

Seçimlerin hemen ardından sokakta karşılaştığım, tanıştığım bazı Kürt yurttaşlarımızda gözlemediğim bir şey, kendilerini burada, bu ülkede, mesela İstanbul'da tam yerinde, tam olmaları gereken yerde hissetmeye başladıklarının işareti bir şeyler, partileri dördüncü büyük parti olan bir ülkede yaşıyor olmanın tavrı, davranışı yeniden bir kırgınlık, dargınlık sisiyle örtülüyor.

Ve bu ülkede barış içinde bir arada yaşam arzusu ve umudu bir kez daha darbe yiyor.

Oysa ne güzel bir ülkedir burası.

(Bu yazı 19 Nisan 2009 tarihinde BirGün gazetesinde yayımlanmıştır.)

**ANADOLU YAKASINDA
GÖRÜNÜR OLMAK İÇİN**

**ilan Reklam ve Rezervasyon
hattı için bizi arayınız**

T: 0216 457 46 46

F: 0216 457 13 12

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

HN HALKIN NABZI

ABONELİK KARTI

1 Yıl Yurtiçi 60 ₺

Adı Soyadı :

Adresi :

e-mail :

Tel-GSM :

Abonelik bedelini banka hesabına yatırdıktan sonra bilgileri lütfen aşağıda belirtilen posta adresine veya e-mail e gönderiniz.

HALKIN NABZI

Bağlarbaşı Mahallesi 2. ilkokul Cad. No:39
Cihangir İş Mrk. Kat:2 D:7 Maltepe/İstanbul/Türkiye
T:+90 216 457 46 46 F:+90 216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
www.maltepeninnabzi.com

AKBANK Maltepe Şubesi

TL HESABI: Şube Kodu: 00 29 Hesap No: 0189926
IBAN: TR35000460002 9888000189926

**Halkın Nabzı
Gazetesi**

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Produksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TULGAR

Grafik Mizanpaj
Erdal BEKTAŞ

Grafiker
Hakan YILDIRIM

Spor Servisi
Fırat COŞKUN

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Viyana Temsilcisi
Emine BAŞKÖY

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim İŞİK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Bilgi İşlem:
Ufuk KARAKAŞ

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. ilkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

Maltepe'de açık havada sinema keyfi başladı

Maltepeliler, yıldızlar altında ve çekirdek-gazoz eşliğinde film izleyerek, hem eğlendiler, hem de günün yorgunluğunu attılar.

Maltepe Belediyesi'nin Ramazan ayında "Çekirdek-gazoz bizden, izlemesi sizden" sloganıyla düzenlediği ve büyük ilgi gören açık hava sinema keyfi, mahallelerde düzenlenen sinema günleriyle devam ediyor. Bu kapsamda ilk olarak Esenkent 2 Temmuz Parkı'nda yönetmenliğini Yılmaz Erdoğan'ın yaptığı, başrollerini Kıvanç Tatlıtuğ, Mert Fırat, Belçim Bilgin Erdoğan ve Farah Zeynep Abdullah'ın paylaştığı bir dönem filmi olan "Kelebeğin Rüyası" gösterildi.

Çekirdek ve gazoz eşliğinde, eski yazlık sinema günlerini yaşayan ve oldukça keyifli oldukları gözlerinden okunan Maltepeliler, film gösterimi sayesinde hem eğlendi, hem de günün yorgunluğunu dostlarıyla atma fırsatı buldu. Film gösterimi bugün 21:00-23:00 saatleri arasında Fındıklı Mahallesi Mustafa Zengin Ortaokulu'nda gösterilecek "Düğün Dernek" filmiyle devam edecek.

Sinema keyfi bir ay sürecek

Ağustos ayı boyunca sürecek film gös-

terimlerinin programı şöyle:

Kelebeğin Rüyası: 16 ve 22 ve 28 Ağustos tarihlerinde sırasıyla, Esenkent 2 Temmuz Parkı, Küçükyalı Atatürk Parkı, Girne Muhtarlığı yanı ve Gülsuyu Mahallesi Özgürlük Parkı.

Düğün Dernek: 12, 23 ve 29 Ağustos tarihleri arasında sırasıyla, Fındıklı Prof. Dr. Mustafa Zengin Ortaokulu, Esenkent 2 Temmuz Parkı, Küçükyalı

Atatürk Parkı ve Girne Muhtarlığı yanı.

Patron Mutlu Son İstiyor: 7, 13, 19 ve 25 Ağustos tarihleri arasında sırasıyla Gülsuyu Özgürlük Parkı, Fındıklı Prof. Dr. Mustafa Zengin Ortaokulu, Esenkent 2 Temmuz Parkı ve Küçükyalı Atatürk Parkı.

Hükümet Kadın 2: 8, 14, 20 ve 26 Ağustos tarihleri arasında sırasıyla

Girne Muhtarlığı yanı, Esenkent Mahallesi Özgürlük Parkı, Fındıklı Prof. Dr. Mustafa Zengin Ortaokulu ve Esenkent 2 Temmuz Parkı.

Vizontele: 9, 15, 21 ve 27 Ağustos tarihleri arasında sırasıyla Küçükyalı Atatürk Parkı, Girne Muhtarlığı yanı, Esenkent Özgürlük Parkı ve Fındıklı Prof. Dr. Mustafa Zengin Ortaokulu.

Anne ve oğlunun imdadına belediye yetişti

Maltepe Belediyesi, yaklaşık 11 yıldır çöp evde yaşamını sürdürmeye çalışan anne oğula destek çıkarak, bakımlarını gerçekleştirdi ve huzurevine yerleştirdi.

Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, kendine gelen bir ihbar üzerine, belediye ekiplerini Feyzullah Mahallesi'ne yönlendirdi. Müstemilat şeklindeki eve ulaşan ekipler, 87 yaşındaki yatalak Fatma Mualla Özkılıç ve 60 yaşındaki hasta oğlu Hasan Sırrı Özkılıç'a ulaştı. Çöplüğe dönen evde inceleme yapan ekipler, gerekli sağlık kontrollerini yaparak, anne ile oğlunun Ünal Özel Bakımevi'ne sevk edilmesini sağladı.

Ev temizlenecek

İncelemelerin ardından belediyeye bağlı Veteriner Müdürlüğü ekipleri evde ilaçlama yaparken, Temizlik İşleri Müdürlüğü'ne bağlı ekipler de evin temizliğini gerçekleştirdi. Ayrıca belediye bünyesindeki Sosyal Yardım İşleri Müdürlüğü tarafından, evin onarımının yapılması ve yeni eşyaların temin edilmesi için de çalışmalara başlandı. Belediye yetkilileri, bakımevinde kısa süreli misafir edilecek olan ailenin, evle ilgili çalışmaların bitmesinin ardından, tekrar evlerine döneceğini, bundan sonra her 15 günde bir ailenin bakımının yapılacağını ve aileye her gün sıcak yemek ulaştırılacağını belirtti.

Bu günler geçtiğinde kimler utanacak?

FEHİM IŞIK

Türkiye bugünlerde her sabah yeni ölümlerle güne uyanıyor. Hafta başında İstanbul Sultanbeyli’de bir karakola canlı bomba saldırısı oldu. Hemen ardından ABD Konsolosluğu’na silahlı saldırı haberi geldi. Peşinden Silopi’de mayın patlaması sonrası ölen özel timlerin haberi ajanslara düştü. Salt bunlarla sınırlı değil elbet. Ağırlıkla Kürdistan’da ama neredeyse Türkiye’nin her yerinde çatışmalar, ölümler, gözaltılar 90’ları aratmayan, hatta onları aşan bir düzeyde karşımıza çıkıyor. Kandil’e günde birkaç kez yapılan hava saldırıları da cabası.

Yüksekova’da bir şantiyede emniyet güçlerinin sivillere yaptıklarını tüm Türkiye izledi. “Ne yaptı lan bu devlet size” diyen polis amiri, gözaltına alınanları yere yatırmış, onlara “Türk’ün gücünü gösteriyor.”

Bunlar görebildiklerimiz.

Bir de Silopi’den, Cizre’den, Derişim’den, Ağrı’dan, Van’dan, Şemdinli’den göremediklerimiz var.

Özel timlerin Silopi’nin Zap mahallesinde mayınlı tuzaklanmış bir kepeci mahalleden çıkarmak isterken ölmelerinden sonra güvenlik güçlerinin evleri rastgele taradığı, bu saldırılarda yaralananların hastaneye bile gitmeye cesaret edemediği durumlara tanıklık ediyoruz.

Nasıl gitsinler ki?

“Hastaneye ulaştığımızda polisler bizleri taradı. Aracın arka kısmında yaralı halde bekleyen Hamdi Ulaş ve yaralıları bizimle birlikte taşıyan Cemal isimli yurttaşın aracın içerisinde gözümün önünde silahla vurdular. Hamdi Ulaş isimli yaralı da o esnada yaşamını yitirdi.” Bunları diyen, Silopi’de geçtiğimiz hafta yapılan polis operasyonları sonrasında yaralananları hastaneye taşıyan Emin Bayar. Bu saldırıda Emin Bayar’ın kendisi de ağır işkenceler görüyor.

En feci olanı ise Türkiye’nin savaş hukukunu bile hiçe sayıp ülkesine sığınmış bir başka ülkenin yaralı savaşçılarını sınır dışı etmesi. YPG’li savaşçıları Türkiye tarafından sınır dışı edilmekle kalmıyor, çatışmalı oldukları bir başka

çete grubuna teslim ediliyor.

Eğitim Sen’in Ankara’daki misafirhanesine yapılan baskını televizyonlardan izledik. Misafirhanede, Türkiye’ye yasal yollardan girmiş bazı yaralı YPG savaşçıları da tedavileri sonrasında kalmıyor. Bu insanlar kameraların çalıştığı bir anda gözaltına alınıyor. Bir kısmı sedyelerle misafirhaneden çıkarılıyor ve mahkemeye götürülüyor. Misafirhanedeki YPG’lilerin biri dışında diğerleri serbest bırakılıp Yabancılar Şube Müdürlüğü’ne gönderiliyor.

Buraya kadar yaşananlar haksız olsa bile ‘hukuka uygun.’

Peki ya sonrası?

HDP yöneticileri, avukatlar bu insanların, yaralı savaşçıların akıbeti ile ilgili bilgi talep ediyor. Tüm bilgiler saklanıyor. Taleplerine rağmen tek bir belge verilmiyor. Tüm Türkiye’nin gözü önünde gözaltına alınan YPG’li

savaşçıların akıbeti sorulduğunda, “Bizde resmi kayıtları yok” diyecek kadar hukuk ve ahlak dışı davranıyorlar. Nihayetinde açığa çıkıyor ki

bu insanları savaş hukukuna aykırı bir biçimde, uluslararası sözleşmeleri hiçe sayarak Hatay’ın Cilevgözü sınır kapısından IŞİD ve el Nusra’dan farkı olmayan Ehraş-us Şam adlı örgüte teslim etmişler. Yani açık ve aleni bir biçimde savaş suçu işlemişler. İşte ülkeyi yönetenler, sarıya yeniden hortlananlar bu kadar gözü kara davranabiliyorlar.

Peki, tüm bunları gören kim? Yine 90’lardaki gibi sadece muhalif basın.

Devletin çeperindeki basın, bürokrasi, ordu, emniyet, bunların yedek sivil gücü olan aydınlar, akademisyenler, siyasetçiler, gazeteciler yaşananları görmezden geliyor, üstüne üstlük yanlış yanlış bilgilerle, sahte manşetlerle,

hukuk dışı işlemlerle işlenen suçların üstünü örtmeye çalışıyorlar.

Ama bu kez hesapları tutmayacak.

Çünkü ne kadar gizlemeye çalışsalar da, ne kadar yalan yanlış bilgilerle çarpıtmaya kalksalar da, ne kadar “Bizi kimse yargılamayamaz” cesaretine sahip olsalar da artık suç gizlenemiyor.

Ve en önemlisi; birileri ağzıyla kuş da tutsa bu kötü günler geçecek.

Bu kötü günler geçtiğinde yönetenlerin, özellikle o en baştaki tek yöneticinin, Erdoğan’ın kendi çıkarına kurban ederek devirdiği müzakere masası, bir kez daha güçlü bir biçimde yeniden kurulacak, hakikat ve adalet komisyonları oluşturulacak.

Doğrudur, birçok ülkede hakikat ve adalet komisyonları uzlaştı, işlenen suçlara dönük özel kişisel yaptırımlar uygulamadı. Ama bu bile suç işleyenleri, suçu gizleyerek ona ortak olanları rahatlatmasın.

Çünkü biliyoruz ki işlenen suç, o suçu işleyenleri ve suça ortak olanları hapse koymasa bile işlenen suçun utancı boyunlarına asılı bir hafta olarak hep kaldı...

**İşlenen
suç, o suçu
işleyenleri ve
suça ortak olanları
hapse koymasa bile
işlenen suçun utancı
boyunlarına asılı bir
hafta olarak hep
kaldı...**

ÖNDER BİROL BIYIK

Kaçak

Üç saattir durmaksızın yürüyordu iki adam... Eski püskü elbiselerinin düğmesi gecenin içinde rüzgarın hışırtısı ile saat tik takını andırır sesler çıkarıyor, bu tiktakların iç gıcıklayıcı ritmi, adım adım uzaklaştıkları bir geçmişten kurtulmak umuduyla, bir zamanlar adliyenin kapısından her girişlerinde sinek kaydı tıraşlarıyla, jilet gibi kusursuz selam çakan kolluk güçlerinin kendilerine yetişme endişesi arasında karmaşık, peltemsi bir duyguya yol açıyordu.

Kendileriyle birlikte ağır bir tarihin sırlarını da götürmenin yorgunluğu hissediliyordu diz bağlarında...

Elbet Gürcistan'a böyle kaçmadılar KCK, Ergenekon, Şike, Oda TV gibi yakın tarihin en önemli ve en tartışmalı davalarının savcıları... Ben romanize ettim biraz... Cumhuriyet adına binlerce insanı mahpuslara göndermişler, Türkiye'nin kaderini belirleyen davalarının özel yetkili savcıları onlar. kariyerlerde...

Beşiktaş adliyesinin önünde Zekeriya Öz'ün gazetecileri kışkırladığı bir sahne çünkü gibi aklımda... Kara

gözlükleri, heybetli yapısıyla öyle bir kükremişti ki, gazeteciler çil yavrusu gibi kaçışmıştı adliyenin avlusunda... O zamanlar paralel diye bir kavramı tanıımıyordu siyaset zevatımız... Mutlu mesut günlerdi. Geçmişte bir dargın bir barışık yaşasalar da sonuçta aynı mahallenin sakinleri, soğuk savaş döneminde ömrünü tamamlamış bir sistemi kökten değiştirmenin olanaklarına sahip olmuşlar, iktidarın büyüyle yeni yeni mest olup sınıf atlıyorlardı.

Bir tarihi dava edecek kudretin ikisir formülü vardı Öz'ün ajandasında o zamanlar. Dönemin başbakanı Erdoğan mercedesini gönderecek kadar çok seviyordu yaşı heybeti karşısında ezilen, bu iş bitirici savcıcı... Generaler, siyasetçiler, aydınlar, profesörler, futbol adamları, iş adamları... Kimler yoktu ki karagözlüklerinin altında gözüne kestirdikleri arasında...

Binlerce insanı torba yargılamalarla hücrelere kapatırken aslında yeniden inşa ediyorlardı rejimi... Karar veren yargıçları kimse bilmezken, hangi kanalı açsanız, özgüven tavan yapmış bu savcıcı görüyordunuz.

Çok değil altı yıl önce hiç düşünür müydü acep, bir gün Gürcistan kapısından sürgün bir hayata geçeceğini... Bence düşünüyordu, hatta daha kötüsünü de düşünüyordu. Bir konuşmasından hatırlıyorum, 'Gün gelir bizi de cezaevine doldururlar...' mealinde bir şeyler. Bu güvensizlik elbette o zamanki yol arkadaşlarından çok, cezaevine tıkıştırdığı askerlere yönelikti. Ama darbe başka yerden, arkasına baktığında, kendisinde adımlarını daha büyük atma iştahı yaratan eski dostlardan geldi.

Kutsal ittifak, hasımlarını ekarte edip sıra güç paylaşımına geldiğinde bir gecede çatırdayıverdi. O zaman anladık ki, aslında acayip bir paralelimiz varmış bizim... Bütün sevaplar halk iradesiyle seçilen iktidara, bütün günahlar bu saf iradeyi de kandıran devletin içine yuvalanan paralelcilere aitmiş. Zekeriya Öz de bu paralelcilerin en şeytanıymış. Yarım elma hatır alma babından açıklamalarla, yıllarca içerde tutulan Ergenekon sanıkları bir haftada bırakılarak 'pardon' dedi.

Sadece ekonomiyi değil, emniyet

başta olmak üzere bürokrasiyi de isteyen iktidar, acayip operasyonlar başlatacağının sinyali verdi ama doğrusu operasyonlara bakıldığında öyle dış dokunur bir belgeler manzumesine sahip olmadıklarını da gördük. Paralel olduğundan şüphe duyduğu polis müdürlerini il il dolaştırmaktan, birkaç medya patronuna saçma sapan dizi repliklerinden dava açmaktan, şüpheli savcı ve hakimleri pasif görevlere getirmekten, cemaat şirketlerine maliye baskınlarından, birkaç vasat polis operasyonundan öteye gidemedi iktidarın paralel devlete açtığı savaş... Bana sorarsanız en büyük hamle savcılar Zekeriya Öz, Celal Kara ve Mehmet Yüzgeç'in hakkında yakalama kararı çıkartmaktı.

Dün kendilerinin ayaklar altında aldığı hukuku şimdi onları arıyordu, bulamıyorlardı... Devletin içinden biri olarak biliyorlardı başına gelecekleri... Ver elini Gürcistan, dediler. Eskiden generalleri, tanınmış siyasetçileri, bilim adamlarını, gazetecileri hapsilere dolduran özel yetkili savcıları, şimdi adları kaçaktır onların...

Kılıçdaroğlu senet verdi

CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, böbrek yetmezliği nedeniyle tedavi gördüğü hastanede hayata gözlerini kapatan ressam, gazeteci-yazar Fikret Otyam'a, adına Maltepe'de kurulacak vakfın senedini vermişti

Maltepe Belediyesi, geçtiğimiz yıl 89. doğum yıldönümünü görkemli bir tören ile kutladığı ressam, gazeteci-yazar Fikret Otyam adını, ilçede yaşatmak için bir vakıf ve müze kuracak.

Tedavi gördüğü hastanede hayata gözlerini kapatan Fikret Otyam ile uzun bir geçmişe dayanan dostlukları olduğuna işaret eden Maltepe Belediye Başkanı Ali Kılıç, "Son nefesine kadar hayat dolu, yönünü insana dönük yaşayan bir değeri kaybettik. Adını

sonsuza dek yaşatmak için elimizden geleni yapmalıyız" dedi.

Fikret Otyam Vakıf ve Müzesi

Fikret Otyam'ın, eserlerinde insanı ve doğasıyla Anadolu'yu resmettiğini ifade eden Başkan Kılıç, "Kendisi, tarifsiz saygı duyduğum arif bir insandı. Maltepe'de adına bir müze kuracağımızı öğrendiğinde, çok duygulandı. Yine kendi adına Türkiye Cumhuriyeti'nin çağdaş uygarlık düzeyini sürdürmesine ve küresel sanat alanında saygınlığını güçlendirmesine katkı sağlamak amacıyla faaliyet gösterecek olan vakfın senedini de, Genel Başkanımız sayın Kemal Kılıçdaroğlu'nun elinden aldı" şeklinde konuştu.

Maltepe'nin temizliği için 24 saat çalışıyorlar

Maltepe genelinde 24 saat esasıyla çalışan Maltepe Belediyesi Temizlik İşleri Müdürlüğü ekipleri, günlük ortalama 450 ton çöp topluyor.

İstanbul'un en büyük ilçelerinden biri olan Maltepe'de, belediyeye bağlı temizlik ekipleri, 7 gün 24 saat görev yapıyor. Günde ortalama 450 ton çöp, 45 araçla toplanıyor. İlçe genelinde günde yaklaşık 35 ton mola atığı ekipler tarafından alınırken, toplanan evsel atıklar Küçükçekirli-

köy Katı Atık Aktarma Tesisleri'ne naklediliyor. Maltepe genelindeki 114 adet vinçli yer üstü çöp konteyneri, 10 bin 853 adet yer üstü metal-plastik konteyneri, 170 adet yer altı çöp konteyneri de, konteyner yıkama ve dezenfekte aracı ile yıkanıp, dezenfekte ediliyor. Maltepe'deki caddeler, sokaklar, meydanlar, geçitler de haftanın her günü düzenli olarak yıkanıyor. Cadde ve sokakların süpürme çalışmaları ise sabah 05.00'te başlayıp 15.00'te sona eriyor.

Maltepe kreşlerle donatılıyor

Maltepe Belediyesi, 4 yeni kreşi hizmete açmak için çalışmalara başladı. Bugüne kadar 4 kreşi hizmete açan belediyenin yeni kreşleri, parklarla içiçe olacak.

Maltepe Belediyesi, çalışan annelerin kreş sıkıntısını çözebilmek için başlattığı çalışmalarına aralıksız devam ediyor. "Her mahalleye kreş" projesi kapsamında bugüne kadar Altayçeşme, Bağlarbaşı, Zümrütevler ve Başbüyük kreşlerini hizmete açan belediye, Esenkent, İdealtepe, Altuntepe ve Aydınevler kreşleri için de çalışmalara başladı. Yeni açılacak kreşler, parkların içinde yer alacak. İlki Esenkent'te açılacak ve bin 142 metrekare park alanına sahip olacak kreş, 175 metrekare alan

üzerine kurulacak. Açılacak kreşlerden Aydınevler kreşi, bin 650 metrekare park ve 105 metrekare kreş alanına, İdealtepe kreşi, 635 metrekare park ve 90 metrekare kreş alanına, Altuntepe kreşiyse bin 400 metrekare park ve 150 metrekare kreş alanına sahip olacak.

Parkla içiçe

Kreşlerde 4 sınıf, 1 yemekhane, 1 mutfak, 1 ofis, yetişkin ve çocuk tuvaletleri yer alacak. Kreşlerde, 24 ve 60 ay arası (2-5 yaş arası) çocuklar eğitim alacak. 2 yaşındaki çocuklara boyama ve oyun aktiviteleri verilirken 3 ila 4 yaşındaki çocuklar müzik, beden eğitimi, resim, okuma-yazmaya başlangıç ve temel matematik dersleri görecektir.

Tuzla kazasıyla ilgili acı gerçek:

Düzenleme var ama uyan yok

Son olarak Tuzla'da yaşanan zehirli gaz sızıntısı gibi olaylara karşı 1 Ocak'ta sessiz sedasız yönetmelik yayınlanarak, sigorta zorunluluğu getirildi. Ancak belirlenen 100 bin işletmenin sadece yüzde 10'u sigorta yaptırdı. Bunların birçoğu da ruhsat almak için yaptırıp bir yıl sonra yenileme döneminde poliçeyi iptal edenlerden oluştu.

İstanbul Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde, nitrik asit üretimi yapan bir fabrikada geçen hafta 20 tonluk tankın delinmesi sonucu yeni bir felaketin eşiğinden dönüldü. Yaşanan olayda, çevreye yayılan gazlar, insan sağlığını ciddi tehdit ederken; tehlikeli ve kimyasal madde depolayan 20 bine yakın tesis olduğu ve endüstriyel kazaların önlenmesine yönelik yönetmeliğin ise 2010 yılında bu yana bir türlü yürürlüğe giremediği ortaya çıktı. Oysa 2015'in başında sessiz sedasız uygulamayan giren bir yönetmelikle bu tür riskli işyerlerine yönelik yeni bir düzenleme yapıldı. Hazine'nin yayınladığı yönetmelik çerçevesinde; yanıcı, patlayıcı ve zarar verici maddeleri üreten, taşıyan, depolayan, satan yaklaşık 100 bine yakın işletmeye sigortayaptırma zorunluluğu getirildi. 'Tehlikeyi Maddeler Sorumluluk Sigortası', Tuzla'daki gibi riskli işyerlerinin çevreye ve üçüncü kişilere verecekleri hem maddi hem de vefat, sakatlık, sağlık gibi bedeni zararları karşılıyor. Düzenleme ile işletmelerin faaliyete geçmeden

yani, daha ruhsat aşamasında, sigortayı yaptırmaması ve her yıl da yenilemesi gerekiyor.

Ruhsat iptal edilecek

1 Ocak'ta yürürlüğe giren uygulamanın en önemli tarafı ise, sigortasız işletmelerin faaliyet ruhsatının iptal edilmesi. Yapılan denetim ve incelemeler çerçevesinde tehlikeli madde üreten, satan, depolayan işletmenin sigortası yoksa öncelikle sigortayı yaptırmaması için bir aylık süre tanınacak. Bir ay sonrasında halen sigorta yapılmamışsa valiliklere, belediyelere ve ruhsatı veren ilgili kurumlara işletmenin sigortasız faaliyet sürdürdüğü ve ruhsatının iptali için bildirimde bulunulacak. Ruhsat veren veya denetimi yapan kamu kurumu gerekli önlemleri almaz

ise bu kurumlar hakkında da sigortacılar yasal işlem başlatabilecek. Düzenleme ile yeni bir adam daha atıldı. Sigortacılar zorunlu sigorta kapsamına giren işletmeleri belirledi, bu işletmelere ait bilgileri de bir merkezde topladı ve 100 bine yakın işletmeye sigorta yaptırmaları konusunda uyarı yazıları yazılmaya başlandı.

İşletmeler tespit edildi

Yapılan araştırmalar ise, 100 bin işletmenin sadece yüzde 10'unun sigorta yaptırdığını, bir kısmının ise ruhsat aşamasında sigorta yaptırdığı ya ruhsat aldıktan hemen sonra ya da bir yıl sonra yenileme döneminde poliçeyi iptal ettirdiğini ortaya koyuyor. Son olarak, sigortanın teminatlarından da bahsedeyim ki, teminatlar işletmelerin

satış hasılatına göre tespit edildi. Satış hasılatı 325 bin ila 1.3 milyon lira arasında olan işletmelerde maddi teminat 116 bin lira, kaza başına ölüm teminatı da 2.9 milyon lira; satış hasılatı 6.5 milyon liraya kadar olan işletmelerde maddi teminat 232 bin, vefat tazminatı 5.8 milyon lira; satış hasılatı 40 milyon liradan yukarı olanlar içinse maddi teminat 1.7 milyon, kaza başına ölüm teminatı 17.4 milyon lira olarak belirlendi.

Bilinmeyen düzenleme neler getiriyor?

* 1 Ocak'tan itibaren yanıcı, patlayıcı, zarar verici maddeleri üreten, taşıyan, depolayan, satan tüm işletmelere sigorta zorunluluğu getirildi.

* Sigorta Tuzla'daki gibi riskli işyerlerinin çevreye ve üçüncü kişilere verecekleri hem maddi hem de vefat, sakatlık, sağlık gibi bedeni zararları karşılıyor.

* İşletmeler ruhsat aşamasında sigortayı yaptıracak he yıl da yenileyecek.

* Yapılan denetimlerde sigortası olmayan işletmeye bir aylık süre tanınacak. Yine de yaptırmazsa valiliklere, belediyelere, ruhsatı veren ilgili kurumlara işletmenin ruhsatının iptali için bildirimde bulunulacak.

* Ruhsat veren veya denetimi yapan kamu kurumu gerekli önlemleri almaz ise bu kurumlar hakkında yasal işlem başlatabilecek.

Kadıköy ev Maltepe halı temizleme istiyor

Tüm temizlik ihtiyaçlarının hızlı ve güvenilir bir şekilde karşılanması için online sipariş sistemiyle çalışan Temizlikyolda.com yedi ildeki 2 bin kullanıcının 35 bin siparişi inceleyerek temizlik karnesini açıkladı.

İstanbul'da ev temizliği talebi en çok Kadıköy'den, kuru temizleme talebi en çok Ataşehir'den gelirken, Maltepe ise en çok halı yıkama talebinin alındığı ilçe oldu. Temizlikyolda.com Genel Müdürü Hakan

Kibar, kuru temizlemeden ev ve ofis temizliğine, halı yıkamadan çamaşırhane hizmetine kadar birçok temizlik hizmetine online ulaşma imkanı sunduklarını belirtti.

İlk sırada öğrenciler geliyor

Kibar, 20 bin kullanıcı ve 3.5 milyon TL'lik sipariş hacmine ulaşarak hızlı büyüklüklerini belirterek Türkiye'de yıllık 7 milyar doların üzerinde bir pazar olduğu düşünüldüğünde henüz yolun başında oldukla-

rını kaydetti. Kibar, yıl sonuna kadar hizmet verdikleri il sayısını 15'e çıkarmayı hedeflediklerini söyledi. Kibar, şu ana kadar 1.2 milyon metrekarelik ev ve ofis temizliği, 50 binden fazla kuru temizleme ve 33 bin metrekare halı temizliği yaptıklarını belirtti. Yüzde 25 ile üniversite öğrencileri ve yüzde 20 ile çalışan kadınların temizlikyolda.com'a ilgi gösterdiklerini belirten Kibar, BIC Angel Investments'dan 500 bin TL'lik yatırım aldıklarını söyledi.

Barış aydınlıksa, neden karanlık

BEDROS DAĞLIYAN

Yazın sıcaklığı mıdır beni böyle terleten ve yaşamdan bezdiren! Oysa sıcağa alışkın bir memleketin çocuğuyum. Gazeteler, televizyonlar, yazın sıcağından dem vurarak, parası olanları mavi denizlerin, serin ormanlık alanların, güneşli kumsalların güzelliklerine çağırıp duruyor. Üstelik tüm bunları genç kız ve delikanlıların şehvetli diri vücutlarıyla yapıyorlar. Oysa ülkenin bir tarafında savaş ortamının korkunç zamanları yaşanıyor. Orada ne bir tatil ne de deniz manzarasından söz edebiliyor o genç insanlar... Yaşamlarının en güzel çağlarında birer birer kayboluyorlar, yaşam sahnesinden...

Çocukluğumu düşünüyorum. Duvarıda, ben doğmadan çok öncesinden asılmış mandolin geliyor usuma ve benim için alınmış onlarca kitap... Bizim için evde birilerinden, komşularımızdan hatta Anadolu'nun herhangi bir yerinde oturan diğer insanlardan nefret etmek, onları ötekileştirmek neredeyse imkânsızdı. Tüm insanlar, tüm canlar bizim için kardeşti, dosttu... Sevgili annem o güzel kadın düşüncelerimize sadece okuması zevkli kitaplar, müzik, Resim, edebiyat, tiyatro hatta sinemanın o müthiş güzelliklerini sokuvermişti. İyi ki de öyle yapmış dediğinizi duyar gibiyim.

Yıllar sonra mandolini çalmaya başladığımda, güzel resimler çizmeye başladığımda, annemin hissettiği gururu şimdi ben kendi çocuklarıma bakarken duyabiliyorum. Annemi yitirmemişim gibi kitaplara dalıp gidiyorum.

Ülkenin dört tarafından şehit haberleri, cenazeler, bombardıman yapıldığı duyumları, operasyon görüntüleri geliyor. Bazıları 1990'lara döndüğümüzü söylüyor. Bense 1980 öncesine takılmış duruyorum.

İstanbul'un neredeyse her semtine yayılmış zoraki göçmenlerin aciz halleri beni belki de sizleri derinden yaralıyor. Yok, olan şehirler, yok edilen semtler ve ailelerin görüntüleri içimi buruyor. Sokaklarda, park ve bahçelerde yatan aileler ve onların ayakları çıplak çocuklarına bakıp bakıp ağlıyorum.

Şırnak, Silopi ve Doğunun diğer

şehirlerinde polisin, askerin, jandarmanın yaptığı operasyonlar, zulümler, baskılar dile getiriliyor. Yandaş medya 1980 ve 1990'lı yıllarda olduğu gibi bugün de haberleri ya vermiyor ya da yanlış veriyor. Katledilen, gençler, çocuklar ve yaşı benim yaşına denk babalardan söz ediliyor. Ya gencecik, askerler, polisler ve onların ciğerlerini paralayan eşleri, çocukları, anne ve babaları...

Birileri tıpkı o vakitler olduğu gibi düğmeye basıp bir mekanizmayı harekete geçirdi bir kere... Devletin bazı birimleri Kürtlere ve onların dostlarına saldırmaya başladı. Birileri savaşı körükleyip, kandan medet umarak, politika yapma gayretkeşliğine girmeye başladı. Oysa insanlar savaştan, sömürüden, zulümden ve katliamlardan bıktılar. Ne Kürt ne de Türk Halkı savaşı istiyor. Kan dökülmesin diye, barışın güzel zamanlarını özlemle bekleyip duruyorlar.

Suruç'ta 'ta Kobani ve Rojavaya destek için çalışmalar yapan gönüllü sosyalist gençleri, onlardan korkan zihniyet acımasızca katletti. Koalisyonu bile isteye yapmayan bir parti ve onun yandaş bir diğer parti bu kanla beslenip oylarını arttıracaklarını sanıyor. Oysa Gezi olaylarından bu yana ne Kürt Halkı ne de Türk halkı aynı halk değil... Tehlikenin nereden ve nasıl gel-

diğinin oldukça farkındalar. İnternet ve youtube Şırnak'ta, Silopi'de katledilen insanların ve onca baskıya karşın konuşan, anlatan insanların hatta doktorların görüntüleriyle dolup taşıyor. Tıpkı Bosna'da olduğu üzere keskin nişancıların masum halkın üzerine ateş açıp onları nasıl bir nefret duygusuyla katlettiği görüntüler...

Yazık değil mi o polislere, o askerlere... Yazık değil mi Türk ve Kürt gençlerine... Yazık değil mi ülkemize... Hepsi de bu ülkenin fakir emekçilerinin mazlum çocukları... Neden? Bunca savaş isteği, katliamlar... Bırakın ülkeyi kan gölüne çevirmeyi... Gençler müzikle, resimle, edebiyat ve şiirle uğraşsın... Sevgilinin kulağına şiir söylemekten güzel ne olabilir ki?

Ah MHP ah! Milliyetçi olman, haktan, adaletten yana tavır almamanı neden sağlasın ki. Neden işçiden, emekçiden yana, egemenlere karşı, kapitalizme karşı onların yanında değilisin. Oysa yıllarca bırak onların yanında olmayı onları katletmekten geri durmadın. Yıllarca ekonomi, sanayi ve emek konusunda ne bir fikir ne de bir çare ürettin. Sadece vampirler gibi kanla beslendin. Ne köylünün yanında oldun ne memurun. Ne HES'lere ne atom santrallerine ne orman ve arsa yağmalanmasına karşı çıktın. Hep işçi ve emekçilere karşı patronların yanın-

da yer aldın. AKP'ye karşı onca söz söyledin sonra da hepsini yalayıp, yutarak onlara koltuk çıktın.

Bu halklar size rağmen barışı istiyor. Çekilin bu mazlum halkın önünden; artık barış zamanı...

Sesim acıyı dağlıyor her gece

*Siyah mı göç eder beyaza
Beyaz mı döker nefsin siyaha
Yüzümün rengi yok
Sesim acıyı dağlıyor sadece
Bu gece sessiz ve kimsesizce*

*Patladığında yüziüm
Yanımda duramazsınız
Bilirim, sadece ölürlen
Kuşların bazen, buluta çıktığını
Turgut Uyar "Göge bakarken"
Ağtlar dillenir şimdi Kürt diya-
rında
Çingeneler ağlarken, İstanbul'da
Bedros Dağlıyan*

UNUTTUKLARIMIZ

ERDAL BOYOĞLU

Hiç düşündün mü?

MHP ve Ülkü Ocakları, işçi, köylüyü ve yoksulları ilgilendiren konularda ortalıkta görünmüyor. Emekten ve hak aramaktan yana olmadığı ayan beyan görünürken, nerede bir sol düşmanlığı, Kürd düşmanlığı, kısacası nerede bir devlet baskısı ve zulmü varsa ülkücülerin hemen orada olmasının nedenini hiç düşündün mü?

TBMM'de neden yoksuldan yana, işçiden yana bir kanun maddesine imza atmıyor. Egemen güçlerin başı sıkışsa, neden MHP ilk yardım ekibi gibi koşuyor?

Yoksul köylüler HES'lere karşı direnirken, neden MHP köylünün yardımına gitmiyor. Halk yasaklara karşı direnirken, işçiler alınterleri için, almadıkları hakları için greve giderken milliyetçiler neden greve karşı çıkıyor? Haklarını arayan işçilere, öğrencilere ülkücüler neden saldırıyor?

Halk, insanca yaşamak için hakkını isterken, hakkını ararken sen nerdesin? Grevlerde yoksun, Savaşa hayırdarken yoksun, barış isterken yoksun. Doğa talanına karşı yoksun, haksızlı-

ğa karşı mücadelede yoksun, işçilerin yanında yoksun, kadın hakları için yoksun, emeklinin hakları için yoksun. Peki nerede varsın?

Milliyetçilik adına değil insanlık adına bir düşün. Neden sistemin yedeğinde ve sistemin sadece maşahına soyunduruluyorsun?

Egemen sistemin, seni kime karşı nasıl kullandığını seninle işi bittikten sonra seni bir paçavra gibi attığını düşün. 1970 sonrası komando kamplarında yetiştirilen milliyetçiler ne adına kimin adına kullanıldığını düşün? 12 Eylül darbesinde, fikri iktidarda olan milliyetçilerin nasıl gözden çıkarıldıklarını görmedin mi? Bir paçavra gibi bir kenara atıldığını ne çabuk unuttun?

Milliyetçilik adına, vatan adına gençleri bol vaatlerle kandıranlar, gençleri kullananlar gençlik için neden bir gelecek hazırlamıyorlar. Gençler

için neden iş alanları, meslek okulları, gençlik evleri kurmuyorlar? Gençleri, emekten yana, daha iyi şartlarda çalışmak isteyen ve onun mücadelesini veren işçilere ve solculara saldıranlar kimlerdir? Egemen sistemin katliamlarını teşhir edenlere karşı

gençliği kimler ne adına kışkırtıyor. Hiç düşündün mü?

Unutma, seni yeteri kadar kullandıktan sonra yine bir kağıt gibi buruşturup fırlatıp atacaklarından kuşkun olmasın. Komando kamplarında yetiştirilenlerin nasıl insan

avına çıktıklarını bir hatırla. Ülkücülerin öldürdüğü binlerce insanı bir hatırla, Maraş katliamında yaptığı vahşeti bir araştır, bebekleri nasıl öldürdüklerini öğren, bir oku. Sinemaya kimin dinamit koyduğunu sor soruştur. Maraş'da, Çorum'da, Sivas'da camilerde yapılan kirli propagandaları, minarelerde yapılan vah-

şet çağrılarını araştırmalısın. MHP ile ilgili mahkeme tutanaklarına bir bak. Cumhuriyet gazetesi yayınladı, merak edersen bulup okursun. Fikri sermayeden ve egemen sistemden yana olan bir partinin emek ve halk düşmanlığı ortadayken, onu görmezlikten gelmek insanlık olabilir mi?

Yoksul insanların haklarını savunmak için mi, yoksa patronların saltanatı için mi varsın? Emekten yana olmalısın, işçiden yana olmalısın, yoksul köylünün yanında ol ki, insan olduğun anlaşılabilir. Senin geleceğin emekten yana olan işçilerin, köylülerin yanındır. Bir avuç kapitalistin saltanatını savunan ve onun bekçiliğini yapan, emekçilerin düşmanı olan partilerin saflarında olmak demek iki ayaklı evrimini tamamlayamamış pirimatlıktır. İnsanlık için emekten yana bir geleceği olamayanların ağızlarına küfür ve tehdit yakışıyor.

İnsan sevgisi, emeğin bayrağını sallar. Emeğe karşı işçi düşmanlığı yapanları ancak emekçiler frenleyebilir. Savaşı kışkırtan milliyetçilere karşı barışı savunmak insanlıktır.

**Emeğe karşı
işçi düşmanlığı
yapanları ancak
emekçiler frenleyebilir.
Savaşı kışkırtan
milliyetçilere karşı
barışı savunmak
insanlıktır**

İSHAK KARAKAŞ

İki ay sonra yeniden aynı meydanda

İki ay kadar önce aynı meydana büyük bir sevinç yaşıyorduk. İki ay çok yoğun çalışmış, birçok saldırıya direnmiş, provokasyona katlanmıştık ve Türkiye halklarının güçlü bir gelenekten beslenen genç umudu HDP'nin seçim barajını yıkıp yüzde 13'lük bir oy oranı ile Meclis'e 80 milletvekili göndermesinin görkemli kutlamasını yapıyorduk Bakırköy'de bir meydanda.

Uzun süren mücadelelerin ardından artık ülkede önemli değişiklikler olduğunun, ilk defa Türkiye toplumunun halkların kardeşliği yönünde bir araya geldiğinin bilinciyle geleceğe daha güvenli ve umutla bakar olmuştuk HDP'nin bu seçim başarısı ile.

Bir kaç gün sonra da TBMM'nin belki de ilk kez Türkiye toplumunun bütün renklerini temsil eden yeni formasyonunu izledik ekranlardan gururla.

Daha iki ay kadar geçti bu umutlu günlerin ardından.

Ve bugün geldiğimiz yere bakın.

Her gün ölüm haberleri geliyor, ırkçılık gündelik bir ifade, savaş dili ise medyanın genel üslubu oldu yine.

Evet, sevinçimizi kursağımızda bırakan geçici hükümete öfkeliyiz. Umutsuz da olmamız, umudumuzun kırılması da beklenir böyle bir durumda, değil mi? Ama kesinlikle umutsuz değiliz.

İşte geçen pazar yine aynı meydana daydık Bakırköy'de. Yine beraberdik HDP ile özgürlük ve kardeşlik umudunu öğrenler.

Barış umudumuzu haykırmak için. Barış Bloğu bu yeni dönemin büyük bir kazanımıdır.

Eğer Barış Bloğu'nun etrafında büyük bir barış hareketi geliştirebilirsek, biz onlara bu savaşı yaptırmayız.

Barış Bloğu'nun pazar günü mitinginde sahnede ki barış annesini dinlerken, büyük bir barış hareketini, karda kışta olsun, yaz sıcaklarında olsun, sokaklarda, meydanlarda, kaybettikleri evlatlarının adına başka anneler ağlamasın diye barışı haykıran bu güzel insanlara karşı sorumluluğumuz gereği oluşturmamız gerektiğini düşündüm.

Günlerdir kan akıyor ülkemizde. AKP savaş konseptinden vazgeçecek gibi görünmüyor. HDP'ye karşı gerek medyada gerekse Meclis'te resmen bir boykot sürüyor. AKP ile MHP, HDP'yi ve HDP'lileri ırkçı faşizmin hedefi yaparken, CHP de çekingenlik içinde ve HDP ile dayanışmaya yanaşmıyor.

CHP'nin Barış Bloğu'nda kimi milletvekilleri ile temsil ediliyor olması bu partideki ulusalcıları epey rahatsız etmiş görünüyor.

Geçen pazartesi CHP Milletvekili Barış Yarkadaş'ın attığı bir tweet tam da CHP'nin bu iflah olmaz ulusalcı ve Kürt düşmanı tavrını ortaya koydu.

Ancak şu unutulmamalı ki bu günler geçecek. Bu savaş duracak.

İşte o zaman, böylesi bir dönemde barış saflarında bulunmamış olanlar toplumdan buna ders niteliğinde bir cevap alacaktır.

İshak Karakaş ve Ahmet Tulgar ile
'Nabız'

her Pazar 21.00'de
MedNûçe TV ekranlarında

Gündemin en sıcak konuları farklı konuklarla özgür
medya ortamında tartışılıyor: Nabız'da

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

Fehim Işık ile **'Kûçenname'**

onbeş günde bir

Pazartesi günleri saat 16.00'da
MedNûçe TV ekranlarında

Sokağın sesi, halkların nefesi ve meydanların
dinamizmi: Kûçenname'de

MedNûçe Frekans Bilgileri

Hotbird 13 Frequency: 11.642 H SymRate : 27.500

Yapım: AHİS Reklam Organizasyon Prodüksiyon

İshak Karakaş

Güler Yıldız

➔ **Röportaj teklifimizi kabul ettiğiniz çok teşekkür ederim.**

Ben teşekkür ederim. Ne güzel bir şey.

➔ **Önce bize gündelik hayatınızı anlatır mısınız? Sabah çok erken ekrana çıkıyorsunuz. Nasıl hazırlanıyorsunuz?**

Bu artık rutin tabii. Saat 3 buçuk, 4 gibi uyanıyorum. 4 buçukta kanala gidiyoruz. Gider gitmez hemen kahvemi hazırlıyorum. Genelde evde kahvemi yapıyorum, bir mug var, ona koyuyorum, bazen de diyorum ki “bu bana yetmeyecek”, termosuma dolduruyorum, önce ne olmuş, ne bitmiş, bir bizim haberlerimize bakıyorum, gece haberlerimizi bir baştan sona kadar okuyorum, ben zaten bir akşam önce ama, o gece 11, 12 gibi, bazen 1’de uyuduğum için 1 gibi bütün gelişmelerden haberdarım, sabah

gittiğimde o haberleri bulabiliyor muyum, güncelleme yapılmış mı onlara bakıyorum, sonra hemen köşe yazılarına geçiyorum, yani bir yarım saat içinde günün gündemi benim için kafamda belli oluyor, “ha, başlıklar bunlar, bugün bunlara kilitli olacağız”, tabii ekstra olaylar gerçekleştiğinde normal yayınıımızı sürdürmüyoruz ama ona yakın ifadeleri olan yazarları seçerek ilerliyoruz, haberlerimizi, saat başı haberlerimizi, yeni haberlerimizi yazıp, onların görüntülerini bulup, ondan sonra köşe yazılarını, 11, 12 köşe yazısı, bazen 17, 18 köşe yazısı oluyor, yani gündemin sıcaklığına uyarak, sonra gazeteleri okurken, internetten bakarken, “hah, bununla telefon bağlantısı, hatta şu konuğu da ayarlayabilir, gelebiliyorsa gelsin” gibi, yani saat daha 7 olmadan, 5, 6 arası o dört saatlik yayının çatısını hazırlıyorum, her şeyini hazırlıyorum.

➔ **Size yardım edenler vardır, değil mi?**

İki tane editörüm var, canavar gibi çalışıyor onlar, onlar da o hıza alıştılar, yani böyle bir durum, “ay, bir nefes alayım, dur şunu yapayım” filan gibi lüksümüz yok bizim, motorize ekip gibi çalışıyoruz, bazen birbirimizle hiç konuşmadan, bazen de hiç susmadan, bir yandan yorumlar yapıp öyle götürüyoruz, 3 kişiyiz, tabii yetersiz, daha böyle kalabalık bir çalışma ekibi olabilir ama şu haliyle o arkadaşların da daha etkin olmalarını sağlıyorum, yani aynı anda 10 başlık düşünen ve 10’uyla ilgili de iş yapabilecek kapasitede olmalarını, hazır olmalarını sağlamış oluyorum, çünkü ben hakikaten çok başlıklı bir kadını, benim kafamın içinde dünya kadar başlık geziyor. Yayına girdiğimde ne yapacağımı biliyorum. Gazetelere daha önce bakma şansım olmuyor ama manşetlerde neyle karşılaşacağı-

mı üç aşağı beş yukarı biliyorum, yerel gazeteleri hazırlıyoruz, dünya turunu ben hazırlıyorum, hem siyasal haberler, böyle önemli gelişmeler, onun dışında biraz da ajanslara düşen sevimli haberler var, daha toplumsal tarafı olan, yani biraz rahatlatmak insanları, hep aynı ölçekte, aynı ağırlıkta şeyleri konuş, konuş, konuş, ya hep kötü haberler veriyoruz, ha, tabii sürekli bir panda yavrusundan bahsetmiyoruz ama çok keyifli gelişmeler de oluyor, onları da mutlaka araya sıkıştırıyoruz, saat tam 7’de, ha 7’ye 20 kala filan makyaja gidiyorum, her şey çabucak oluyor, çünkü en nefret ettiğim şey o, zaman dilimini orada boşuna harcadığımı düşünüyorum, yani “yeter, yeter, bu saç yeter, bu kadar makyaj yeter”, “ama ekranda görünmüyor”, “bana ne, görünmesin, zaten kimse bana bakmasın, ben kafam eğik okuyorum”, çok çabuk, böyle 15, 20 dakikada hazırla-

“Medya anında fabrika ayarlarına döndü”

Güler Yıldız’ı sol medya izleyicileri uzun yıllardır tanıyor. Onun radyodaki duygulu ama ciddi sesinden birçok haber aldık, birçok yorumunu dinledik. En son onu Yaşam Radyo’daki programlarından radyocu olarak izledik.

Güler Yıldız, kurulduğundan beri İMC TV’nin ekran yüzlerinden biri. Hafta içi sabahları

ekrandan haber veriyor, gazeteleri okuyor, konukları ile gündemi tartışıyor. O aynı zamanda bir barış gazetecisi. Ana akım medyanın yeniden çatışmaları kışkırtıcı haberler yapmaya başladığı bir dönemde İMC’nin ve Güler Yıldız gibi gazetecilerin önemi daha iyi anlaşılıyor. Yıldız ile televizyonculuğunu ve gündemi konuştum:

nıp yayına koşuyorum. Sonrası, bir bakıyorum, yayın bitmiş, yani 4 saat nasıl geçti, ne oldu.

➔ Yayında sizi üzen şeyler olur mu?

Beni en çok üzen, en çok sarsan, şimdi mesela bu son olaylar gibi, hani kontrol edilemez olduğunu hissettiğim ve çığırından çıktığını düşündüğüm, işte mesela iki kişinin hayatını kaybettiğini söylüyoruz ama biliyorum ki ben yayından çıktıktan sonra o sayı artacak ve daha kötü şeyler yaşanacak, bu bende böyle bir yarımlik hissi yaratıyor, eve geldiğimde çok mutsuzum, televizyonu açmıyorum, internete bakmıyorum, orada bir yerde tıkanıp kalıyorum, çünkü ertesi gün biliyorum ki beni sayı artmış bir haber bekliyor ve onun üzerine cümle kurmamız isteniyor, bu parantez, görevim işte 11

gibi bittiğinde, çıktığımızda, hemen eve gelip bir dört saatlik uyku uyuyorum, yani uykumu ikiye bölüyorum, o uykudan sonra geri kalan zamanı yaşıyorum ve de taşıyorum, saat 12, 1 gibi de tekrar uyuyorum, 4 saati tamamlıyorum, öyle, sekiz saat uyku. Ve bunla ilgili en ufak bir sıkıntı yok, yani “uykudan uyanamam”, artık alarımın çalmasına bile gerek kalmıyor, bünye ona göre alıştı, tabii, tabii. Böyle ilginç bir hayat tarzım var.

➔ İMC TV’nin ekran yüzlerindensiniz. Bu size nasıl bir sorumluluk yüklüyor?

Bu ciddi bir sorumluluk yüklüyor, çünkü ben işimi çok severek yaptım şimdiye kadar. Radyo kökenliyim, çalıştığım bütün kurumlarda bu böyleydi. Hep o kurumun adını var etme, yani ben kurumla özdeşleştiğim için hem kendimi koruma hem kurumu

koruma, çok öyle taşkın hareketleri olan ya da sözleri olan bir insan hiç olmadım, hep bir ağırlıkla, bir sorumlulukla hareket etmeye gayret ettim, İMC bir defa bizim çocuğumuz, 5 yaşındaki bir çocuk, onu gerçekten korumamız, kollamamız gerekiyor, bu çok güzel bir çocuk, herkesin böyle umut bağladığı bir çocuk, medya anlamında söylüyorum, şimdi bize mahalle kanalı diyenler çok tabii, öyle bakabilirler, o önemli değil ama mahalle kanalsın ama mahallede bir sürü insan yaşıyor, yani o mahallenin kanalı olmaktan daha güzel bir şey olamaz herhalde, bir kesime ait olmaktansa mahallenin ol, halkın malı ol yani. İMC herkesin gözünü diktiği bir kanal ve çok siyasi cümleler kuruyoruz, o nedenle bir ağırlığımızın olması lazım. Çok güzel geri bildirimler alıyoruz, tabii itiraz edenler de oluyor, yine de izleyip kızıyorlar.

➔ Neden kızıyorlar?

Siyasal bakış açılarıyla ilgili de olabilir, ama hiçbir zaman “şu olayı yanlış verdin, şurada şunu şöyle yaptın” gibi bir teknik eleştiri almıyoruz. Daha çok siyasal duruşla ilgili, verme tarzımızla ilgili belki, ne bileyim, işte şey, Şengal’de, Şengal katliamı ilk olduğunda, hani KDP’nin peşmergeleri araçlara binip gittiğinde o hepimizin gözü önünde cereyan eden bir şey, biri anlatmadı bize, biz gördük, ekranda gördük onu, görüntüler geldi, arkadaşların, Berfin’in gönderdiği görüntülerdi, Berfin aracın kasasını tutmuş, “siz nereye gidiyorsunuz” diyor peşmergeye, “nereye gidiyorsunuz” diyor, “bu insanları bırakıp nereye gidiyorsunuz” diyor, bağırıyor, bir gazeteci orada, müdahale ediyor, çünkü orada bir katliam, kıyım olacağını biliyor Berfin, eh ama tabii ittiler kızı ve araç hareket etti, sonra o katliam yaşandı, bunu gö-

rüyoruz ve oradan kuruyoruz cümleyi, çünkü orada bir insanlık suçu işlendi, bir parçası da tabii onlara ait, peşmergeye ait, niye yapamazlar mıydı, koruyamazlar mıydı? Hayır, korumadılar. Bunu bu şekilde söylediğinde hemen Türkiye'den refleks alıyorsun, işte bir tepki alıyorsun, yani "işiniz gücünüz onları aşağılamak, işiniz gücünüz onlara hakaret etmek", bu bir siyasal dava sonucu olabilir ama ben oradan bakmıyorum, çok insani bakıyorum, çünkü Ezidi kadınlar hâlâ satılıyor ve nasıl bir şey yaşadıklarını hiçbirimiz bilmiyoruz, nasıl bir trajedinin ortasında boğulup kaldıklarından haberimiz yok, şu an biz konuşurken bile belki ikisi, üçü feci şekilde hayatını kaybetti, öldürüldü, bir şey oldu, bilmiyorum yani, düşünmek bile istemiyorum, ama bunun bir müsebbibi var, ben en yakınımıdaki adres göstermek zorundayım. Buradan çok itiraz aldım, çok eleştiri aldım, çünkü o zaman bağıra bağıra, ısrarla ne olduğunu öğrenmek istemiştik yayında, bazen güldüğüm için çok eleştiri alıyorum. "Gülme" diyorlar, gülüyorum, yani, "elini, kolunu sallama" diyorlar, tweet atıyorlar, "çok elini, kolunu sallıyorsun".

➔ İMC, haberciliği etik kurallara göre yapıyor ve bu yüzden çok önemseniyor, değil mi?

Amaç insanları bilgilendirmek ama bir düzeye bu bilgiyi verebilmek önemli, bir düzeye, hiçbir provokatif unsur taşımadan bir düzeye vermek lazım, çünkü o insanların da doğru haber alma hakkı var, bizim de doğru haber vermek gibi bir yükümlülüğümüz var, hakla yükümlülüğü buluşturmak istiyoruz, İMC öyle bir ihtiyaçtan doğdu zaten.

➔ Türkiye medyasını kendi pencerenizden anlatır mısınız?

Benim için uzun zamandır Türkiye'de bir medya yok. Yani birilerinin gazeteleri, birilerinin televizyonları var. Yani bu işi gerçekten 5N 1K kuralına sadık kalarak, yani haber alma hakkını önemseyerek ve bunu birincil bir unsur olarak görerek işini yapan kimse yok, olanların durumunu da biliyoruz zaten, yani gidecek yer bulamıyorlar kendilerine, böyle bir medya yok, böyle bir medya yok, savaş zamanlarında oluyor, zaten gazetesi, radyosu ve televizyonu savaşın birer propaganda aracı olduğunu düşünürsek, bu barışın niye propaganda aracı olmasın, normal hayatın niye propaganda aracı olmasın, yani güzellikleri,

toplumsal değerleri anlatabileceğimiz, bilgiyi paylaşabileceğimiz, düzeyi paylaşabileceğimiz bir araç, yani böyle niye araçsallaştıramıyoruz ama bunların bütün varlığı başından itibaren hepsi savaşı anlatmak için, savaştaki gücü anlatmak için kurulmuş unsurlar. Öyle baktığında hepimiz birer savaşçıyız, biz de savaşçıyız, bir tarafız aslında.

➔ Ana akım medyayı denemediniz mi?

Benim çalışacak hiçbir yerim yok, hiçbir yerim de olmadı zaten, ben taş-

ralıyım, üniversite mezunu da değilim ayrıca ama yıllardır, 24, 25 senedir bu işi yapıyorum, kendimi iyi yetiştirdiğimi düşünüyorum, hani bu düzeyde istediğim kapıyı çalabilirdim ama Kürt olmam, Alevi olmam, kadın olmam, bu mahallede geziyor olmam, bunların hepsi zaten bariyerler, hepsini aşsam bile bir yerde kalacağım, çünkü benim gazetecilik anlayışımın onların gazetecilik anlayışı örtüşmeyecek. Diyelim A kanalı bana daha fazla maaş verecek ama biliyorum ki oraya gittiğimde başka kelimeler söylemem istenecek, o kelimeleri söylememek için

direndim, yani para için bunu yapmam, yapmam da yapmadım da. Benim için öyle bir medya yok. Bağımsız medya yok, hayal kırıkları çok sade. Zaman zaman güvendiğimiz yerler oluyor, "bak şimdi ne yaptılar, anında fabrika ayarlarına döndüler" diye iç geçiriyoruz.

➔ Böyle çatışmalı dönemlerde medya kendi işlevini yerine getiriyor mu?

Hayır. Seçim süresince kurulan dil, kullanılan dil ve kurulmaya çalışılan o empati, bu empati de ne kadar yoksul, zavallı bir kelime oldu artık, o biraz hani yaklaşma çabası vardı, hoştu, insanlar gidiyordu, Diyarbakır'a, Hakkari'ye, oraya buraya, fakat bu dönemlerde hemen herkes hizaya çekiliyor. Çünkü bağlı oldukları o kurum ona diyor ki, "bireysel davranmayalım, senin gönüllülüğüne şu anda benim ihtiyacım yok, ben sana para veriyorum, yeteri kadar veriyorum, o halde sen, bu işte bu tarafta davranacaksın", anında ayarlar değişti zaten.

➔ Barış gazeteciliği sizin için ne ifade ediyor?

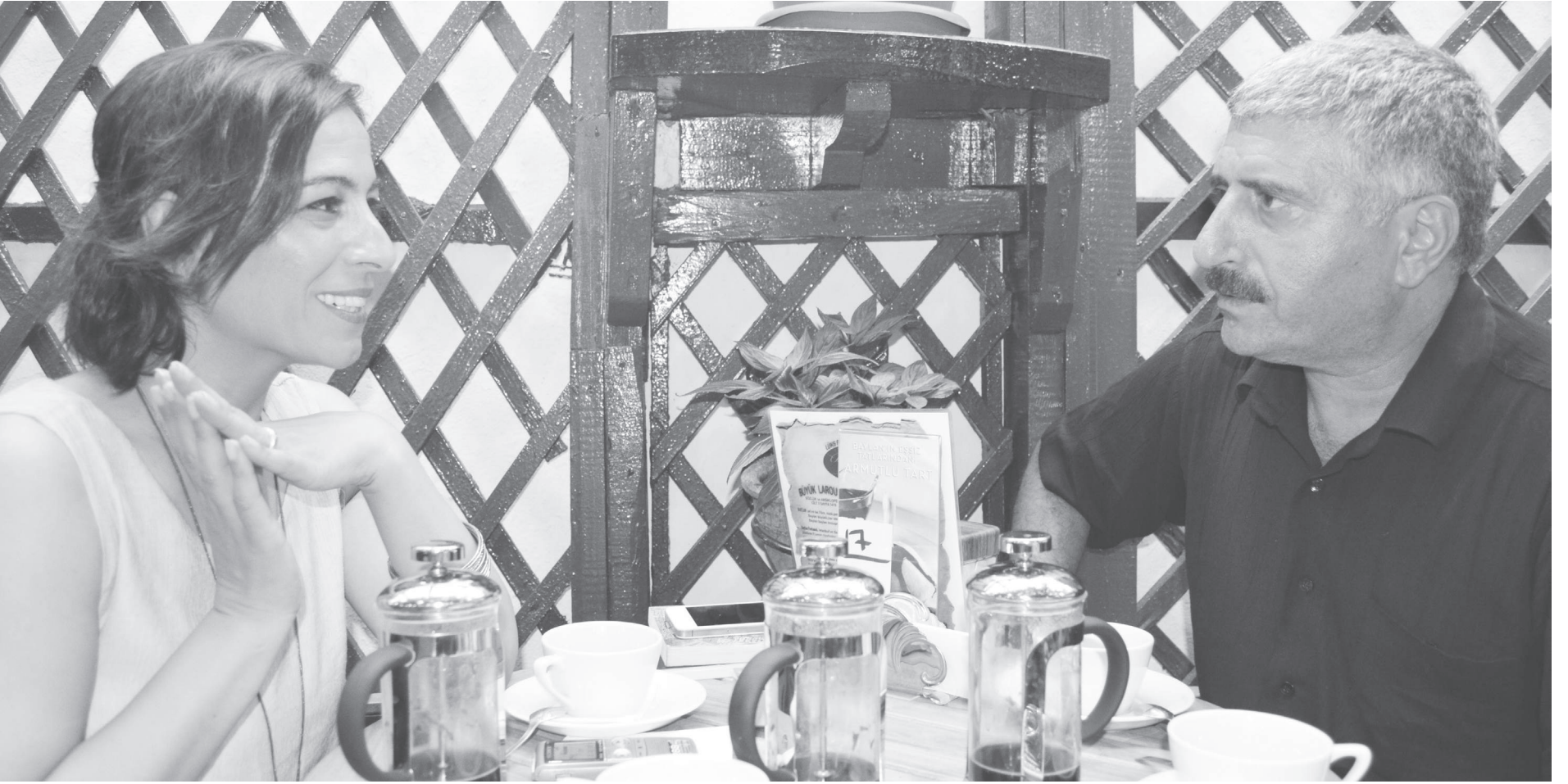
O da çok zavallı bir alan, çok yalnız bir alan, çok çok yalnız bir alan barış gazeteciliği, yani herkesin böyle barışın kolunu kanadını kırıp paramparça ettiği yerde, sen diyorsun ki, "ben yapabilirim, ben tamir edebilirim", bir kolunu bağlıyorsun diğer bacağını parçalıyorlar, ona yapıyorsun kafası, gözü, orası burası, çok zor ama alıcısı var, ben buna inanıyorum. Yani bunu duymak isteyen insanlar var. Benim kanalımda yaptığı haberlere ihtiyacı olan büyük bir kesim var. Bunu sürdürmek önemli, yani o kararlılığı göstermek önemli, devamını getirmek önemli. Biz de bir yerde tıkanıp dilimizi kırdığımızda iş değişecek. O tarafa geçmiş olacağız, hepimiz aynı dili konuşacağız, "vuralım, öldürelim, kaldıralım, yok edelim."

➔ Yapılan araştırmalar Türkiye toplumun yüzde 70'inin savaşa karşı olduğunu gösteriyor. Yeterince karşılığı yok mu bunun medyada?

Yok, çünkü evet biz birçok şeye karşıyız ama gerçekten karşı mıyız?

➔ Peki, barış için bir birey olarak ne yapabilirsiniz?

En iyi bildiğim işle, en iyi yapıyor olduğum şeyle bir karşılık olmaya çalıştım, ben bu kadarını yapabilirim,

yani meydanlara çıkıp slogan atmak, onu bunu yapmak değil de, acaba yani büyük bir alanda herkes toplanmış, herkes bir tarafından tutuyor, benim yeteneğim burada, ben nasıl katkı sunabilirim, ben orada ne yapabilirim, bana ne görev düşer, şu an yaptığım iş bunun tam karşılığı, yani o dili kurmadan, sakın bir şekilde, çok provokatif olmadan, çünkü süreç çok kötü bir süreç, 90'ları da yaşamış birisi olarak söylüyorum, o zaman her şey çok karanlıktı, çok kabus gibiydi, biz çok öfkeliydik, her an her şeyi yapabilecek durumdaydık, yine de bir türlü, babamız elimizi ayağımızı bağladı da, hani bizi o ortamdan kopardığı için bir bocaladık böyle, şey gibi kaldık hakikaten, bir şey yapamadık, ama şimdi o zaman yaptığım şeye bile gülererek bakıyorum, o bir cehalet göstergesiydi, şimdi durduğum yerde ancak en iyi bildiğim şeyle karşılık verebilirim. Çok iyi bir metin mi okumam lazım, bir metin mi yazmam lazım, orada kararlı, vakur mu durmam lazım, canhıraş bir olayı böyle “aman aman şunlar oldu, bunlar oldu”, insanları gaza getirecek şekilde mi vermeliyim ya da “şu da oldu, bu da oldu, şu ne diyor, bu ne diyor” diye sormam mı lazım, bilmem yani en iyi bildiğim şeyle karşılık vermek isterim.

➤ **Peki, toplum olarak ne yapılmalı?**

Toplum olarak bir kere samimi olmak lazım ama ben, şimdi marjinal Güler konuşsun, dibi görmeliyiz. Dibi görmeden hiçbir zaman neye ihtiyacımız olduğunu biz bilmeyeceğiz. Biz şöyle dibe doğru bir gelip hop tuhaf bir şekilde yukarı çıkıyoruz, iki gün sonra her şey güllük gülistanlık, çok çabuk unutuyoruz, amneziyiz, hepimiz çok çabuk unutuyoruz, böyle bir şey yok, ama dibi göreceğiz, dipte bir oturacağız, kendi kendimize ne yaptığımızı bir bilmemiz, görmemiz lazım. O fotoğrafın bizim canımızı bir yakması lazım, yani 6-7 Eylül'ü, 1955'i yaşayanlar, Trakya pogromunu yaşayanlar, hani bunlar çok toplumsal açıdan dehşet verici şeylerdi ama bir kesim, mağdur olan kesim açısından, onlar dibi gördüler, ondan sonra diplere hep hazırlıklılar ve düşmüyorlar, çünkü başlarına gelebilecek en kötü şeyi yaşadılar, en korkuncunu yaşadılar, yani bir milyon insan sürüldüğünde ve yollarda öldürüldüğünde, mahvedildiğinde, onların hikayelerini bile şimdi duymak, dinlemek istemiyoruz, daha fazla ne yaşayabilirlerdi, gördüler ve şimdiki çizgileri çok tutarlı, çünkü onlar dibi tanıyor ama Türkiye'de yaşayanlar dibi tanımıyor, daha dibi tanımıyoruz, biz dibi görmedik Türkiye'de, başkalarının hikayeleri üzerinden dip kavgası veriyoruz, biz daha kuyunun dibine düşmedik yani.

➤ **Sizce Kürt halkı dibi gördü mü?**

Kürt halkı dibi gördü ama o nasıl bir kararlılıktır, sizinle bir şey paylaşayım, yakın zamanda Midyat'a gittim, bir Süryani Kadim Vakfı'nın bir sempozyumuna davetliydim, kadın sempozyumu, yolda bizi havaalanından alan araçta iki arkadaş var, bana etrafı gösteriyorlar, ben de ilk defa gidiyorum oralara ve her yere böyle çok hasretle bakıyorum, “vay, orası burası mı”, yani gördüğüm de yamaç, dağ, tepeler, orada bir Ezidi köyü toprak damlı, “ya, aha, orası burası mı”, böyle böyle gidiyoruz, ne dedi adam bana, ha “bu ağaçlar nedir” dedim, tek tip ağaç var, “bunlar zeytin mi?”, çok uzaktan bakınca zeytin gibi görünüyor, “hayır” dedi, “bunlar meşe palamudu”, meşe palamudu, ama çok seyrekler, çünkü defalarca yandılar, yakıldılar, meşe palamudu defalarca yandı, yakıldı, ama dedi ki adam, “o kadar arsız ve güçlü, yani hayata karşı tutunma konusunda çok arsız bir ağaç, aynı siz Kürtler gibi”, her defasında yandılar ama dibini yakmıyorlar, her defasında yeniden yeşerdiler, yeniden aynı ağaçlardır ha çıkan, bunlar gene yanacaklar ama beş, on sene içinde gene aynı yerden aynı şekilde ağaç çıkacak. Biz o yüzden daha tam dibi görmedik, Kürdistan'da da dibi görmediler yani, çünkü meşe pa-

lamudu gibi kökte çok sağlam bir damar duruyor, tutuyor, yüzey yanıyor ama bir süre sonra tekrar, tekrar, tekrar, tekrar kendini doğuruyor.

➤ **Faili meçhuller, 50 bin kişinin ölümü dibi görmek, değil mi?**

Kesinlikle. 25 yıl önce, bu kadar net rakam söylüyoruz, 3, 4 sene içinde olup bitendi bu, 25 sene sonra, yani o 94, 95, görece, 95, 96, o süreç tamamlandıktan sonra tekil bir sürü olay oldu, aynı 90'lardaki gibi, yan yana getirdiğinde çok oldu, dağınmıktı, dikkat çekmedi, ama oldu, her zaman oldu, çocukların bir kısmı dağda öldü, büyük bir kısmı öldürüldü işkencelerde, Diyarbakır Cezaevi, yani Kürtler'in görüp görebileceği en büyük dip oydu, en büyük dip oydu, ama orada ne var, bilmeyorum, anlayamıyorum ama, belki de bizim de çok parçalı, çok katmanlı olmamız kaynaklı, o onların dibi, bizim değil falan mı diyorlar, fakat Kürtler çok fazla yaşadılar ama işte meşe palamudu gibi inatçı oldukları için daha dip mevzu onlar için bu değil, hani Ermeniler'in yaşadığını, Süryaniler'im yaşadığını gördüğümüzde hayır, Kürtler dibi yaşamadılar, henüz yaşamadılar, yaşamasınlar da zaten.

➤ **Çok teşekkür ederim.**
Ben teşekkür ederim.

Kadıköy'e Barış Heykeli

Barış heykelleri ile tanınan Tunuslu heykeltıraş Sahbi Chtioui'nin "Zincirlerini Kıran At" heykeli Kadıköy Belediyesi CK M önünde Kadıköylülere selamlıyor

Tunuslu heykeltıraş Sahbi Chtioui'nin bir heykeli artık Kadıköylülere selamlayacak...Kadıköy Belediyesi Caddebostan Kültür Merkezi'nde 16 Haziran-16 Temmuz tarihleri arasında "Barış kanadım, sevgi silahımdır" temalı bir sergi açan Chtioui, heykelleriyle birlikte ülkesine döndü. Ancak bir eseri Kadıköylülere hatıra kaldı; Zincirlerini Kıran At...Kadıköy Belediyesi'nin satın aldığı heykelin yeni yuvası Caddebostan Kültür Merkezi'nin önü oldu.

"Atlar, insanın yansıması"

Eserleri sanatsal ve insani nitelikleriyle dikkate değer bulundukları için, Tunus'ta, Fas'ta ve uluslararası sanat çevrelerinde seçkin bir yer edinen Sahbi Chtioui, Gazete Kadıköy'e verdiği röportajda, "Benim mesajım insanlığa, sanat herkes içindir. Bazıları sanatı sever bazıları sevmeyiz. Radikal İslamcılarda gördüm sanatı sevmeyenleri de ama benim heykellerimi gördükten sonra düşünmeye başlayan insanlar da gördüm. Bu sebeple sanat herkes içindir diyorum. Allah bize güzelliği, kutsal kitapları, inanç özgürlüğünü vermiştir. Sanat bunun için ve bütün insanlık içindir" demişti.

Kadıköy Belediyesi tiyatro festivali'nde son hafta

Kadıköy Belediyesi'nin yetmişkinler için düzenlediği Tiyatro Festivali'nde son haftaya girildi. 17 Ağustos Pazartesi sona erecek festivalde sezonunda izlemeyi kaçırdığınız 8 oyunu yıldızların altında izleyebilirsiniz. Bu yıl 13. sü düzenlenen Kadıköy Belediyesi Tiyatro Festivali, Ali Poyrazoğlu Tiyatrosu'nun "Ödünç Yaşamlar" oyunuyla başladı. Kadıköylülerin yoğun ilgi gösterdiği festivalin ilk akşamında olduğu gibi diğer akşamlarda da tüm koltuklar doldu. Sanatseverlerin bir kısmı oyunları sahne önünde yere oturarak izledi. Kadıköylülere yıldızlar altında tiyatro izleme keyfi yaşatan festival 7 gün boyunca her akşam farklı bir oyunla sanatseverle buluştu. Festival 8 gün daha

her akşam saat 21.00'da Selamiçeşme Özgürlük Parkı'nda devam edecek. 17 Ağustos'ta Dostlar Tiyatrosu'nun "İnsanlarım" adlı oyunu ile sona erecek festivalde önümüzdeki günlerde sahnelenecek oyunlar ise şöyle:

12 Ağustos Çarşamba "Kuş Kafesi" Tiyatro Ak'la Kara (+10)

13 Ağustos Perşembe "Arturo Ui'nin Önlenebilir Tırmanışı" Tiyatro Adam (+12)

14 Ağustos Cuma "Ayyar Hamza"İstanbul Kumpanyası (+10)

15 Ağustos Cumartesi "Timsahlar" Bitiyatro (+13)

16 Ağustos Pazar "Olay Rusya'da Geçiyor" İstanbulipro (+15)

17 Ağustos Pazartesi "İnsanlarım" Dostlar Tiyatrosu (+10)

Pendik'te her yıl 5 okula kütüphane

Her yıl beş liseye kütüphaneye kazandırmak amacıyla çalışmalarına başlayan Pendik Belediyesi, yeni eğitim öğretim yılına kadar bu hedefini gerçekleştirecek. Üçü tamamlanan, ikisinin de yapım çalışması devam eden kütüphanelerin rafları da bu yılı simgeleyen 2015 adet kitapla donatılıyor. 2019'a 219 proje hedeflerini tek tek gerçekleştirmeye devam eden Pendik Belediyesi, her yıl ilçedeki 5 okula kütüphane kazandırma çalışmalarına başladı. Okullardaki mevcut kütüphanelerin fiziki, dijital ve kitap ihtiyaçlarını karşılayan Pendik Belediyesi, kütüphanesi olmayan 5 okula da zengin donanımlı birer kütüphaneye kuruyor. Bu yıl üçü tamamlanırken, ikisi yapım aşamasında olan kütüphaneler de yeni eğitim-öğretim yılı başlangıcına kadar yetiştirilecek. Çalışmanın bu yılki etabında yer alan okullar; Ali Yakup Cenkçiler Anadolu İmam Hatip Lisesi, Ahmet Yesevi Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi, Alpaslan Anadolu Lisesi, Şule Yüksel Şenler Kız Anadolu

İmam Hatip Lisesi ve Kaynarca Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi oldu. Beş kütüphaneye de 2015 kitap Pendik Belediyesi tarafından 2015 yılında başlanan çalışmada tamamlanan kütüphanelere bu yılı temsil edecek şekilde 2015 kitap kazandırılıyor. Kütüphanelere yeni kitaplık rafları, öğrencilerin çalışmalarını gerçekleştirebilecekleri şekilde masa ve sandalyeler yerleştirildi. Kitap kayıtlarının takip edildiği ve internet erişimi olacak bir bilgisayar da bulunuyor. Bu yıl beş kütüphanenin sene sonuna kadar tamamlanmasının ardından 2016 yılında 5 okulun öğrencileri daha kütüphaneye kavuşturulacak.

NURCAN BAYSAL

Beyefendi nasıl bilirmiş bizi! Soğuk, hissiz, militan ve erkeksi!

Yeni Şafak yazarı Ergün Yıldırım, 9 Ağustos'ta kaleme aldığı yazısında Kürt hareketindeki politik kadınların birer dişi Jivago'ya dönerek, soğuk, hissiz, militan, devrimci ve erkeksi olduğunu söyleyerek, Kürt halkını "uyarıyor":

"Geleneği, dini, namus anlayışını yok sayan ve hatta bunlarla mücadele etmeyi kendilerine misyon biçen militan kadınların hücumu, silahlarından çıkan kurşunlardan daha öldürücü. Çünkü Kürtlerin kadın ve aile sosyolojisini dağıtıyor. Kürt kızları okullarını, ailelerini ve evlerini reddetmeye çağırıyorlar. Namusa inançları yok ediliyor. Çocuk doğurma ve eş olma küçümseniyor... Bir toplumun sosyolojisini yıkmamanın yolu aile ve dolayısı ile onu üzerinde taşıyan anne rolünü çökertmekten geçer. Kürtler de şimdi PKK/HDP/KCK aracılığıyla bu akıbetle yüz yüze."

Ergün Yıldırım için belli ki kadının toplumdaki rolü, "toplumu ayakta tutan ailenin kutsal anne rolüyle" sınırlı. Öte yandan beyefendinin ne Kürt politik kadınları ne de Kürt halkını doğru düzgün tanımadığı da aşikâr!

Burada uzun uzun bu zata Kürt kadınların nasıl birer politik imgeye dönüştüğünün tarihçesini anlatacak değilim. Kürt kadınların politik dönüşümüne bu kadar meraklı ise Handan Çağlayan'ın Kürt hareketinde kadınlar ve kadın kimliğinin oluşumunu anlattığı "Analar Yoldaşlar Tanrıçalar" kitabını okumaktan başlayabilir mesela. Orada kayıp çocuklarının, eşlerinin kemiklerinin peşine düşen Kürt kadınların nasıl evlerden dışarıya çıkmak durumunda kaldığını ve hak arayışına nasıl katıldığını ve sonunda birer politik özneye nasıl dönüştüklerini öğrenebilir. Hakikat Adalet ve Hafıza Merkezi'nin hazırladığı "Fotoğraflı Kaldırmak" raporundan okuma-yazma bilmeyen, eşleri faile meçhule kurban giden, küçük çocuklarıyla baş başa kalan birçok Kürt kadının kayıp eşlerini bulmak için nasıl karakol karakol gezdiğini, o karakollarda baş-

larına gelenleri, büyükşehirlerde nasıl savrulduklarını ve 20 yıldan fazladır her Cumartesi çocuklarıyla beraber meydanlarda kayıp sevdiklerinin akıbeti için nasıl mücadele verdiklerini öğrenebilir. Beyefendi bu kadar cahilce bir yazıyı kaleme aldığına göre, belli ki araştırma yapmaya üşenenlerden. O zaman en azından bir Cumartesi bir saatini ayırarak, Galatasaray meydanında yıllardır oturan Kürt kadınları ziyaret edip, kısa bir sohbet yapabilir.

Dağlara gelince, dağa giden Kürt kadınların mücadelesinin şehirden köye Kürt toplumunda kadın erkek eşitliğinin gelişimine nasıl bir katkı sunduğunu görmek istiyorsa şöyle bir yakılan köylere uzanabilir. 5,5 yıl çalıştığım, boşaltılıp ve yakıldıktan sonra büyük bir mücadele ile köylerine dönen Tatvan'ın Kavar havzasındaki köylülerin evlerine konuk olabilir. Bu köylerde yaşayan, ortalama en az 4-5 çocuk sahibi gayet politik Kürt kadınların ne kadar "hisli", ne kadar "sıcak", ne kadar "iyi" anne-

ler olduklarını görebilir.

Eğer hala tatmin olmadıysa beyefendi, Güney'e uzanmasını öneririm (tabii kastettiğim beyefendinin Güneyi değil, Kürtlerin Güneyi, Güney Kürdistan). Erbil'de, Duhok'ta, Süleymaniye'de, Zaho'da binlerce eski gerilla kadının nasıl anneler olduklarını gözlemleyebilir mesela!

Beyefendi yazısında "Namus kavramının ve mahremiyet geleneğinin en güçlü olduğu toplum Kürtlerdi" diyerek, bu geleneğin PKK tarafından parçalandığını da öne sürüyor. Tabii beyefendinin "namus" olgusu kadın bedeni üzerinden olduğu için, Kürtler için toprağın, onurun nasıl "namus" a dönüştüğünü algılamakta zorluk çekiyor!

Ama beyefendinin derdi çok daha derin belli ki, yazısından devam edelim:

"Büyük bir terör propagandasıyla karşı karşıyayız. Beyaz terör bu! Kürt kızlarını dağa çıkarmak için önce onları içinde yaşadıkları topluma düşman ediyorlar. Toplumu gerici,

baskıcı, özgürlükten yoksun ve Kürtlerin düşmanı olarak öğretiyorlar. Arkasından da bu olumsuzluklardan kurtulmak ve de Kürtleri de kurtuluşa erdirmek için onlara "militan havarı" rolü monte ediliyor."

Beyefendi! Kürt kızları yaşadıkları topluma düşman oldukları için dağa çıkmıyorlar. Tam tersine yaşadıkları toplumu çok sevdikleri için, yüzyıllardır devam eden zulmün son bulması için, eşit ve özgür bir yaşamın mücadelesi için, gelecek nesillerin aynı zulmü görmemesi için, kimse bir daha halkına bok yediremesin, cenazelerine işkence edemesin, isimlerini değiştiremesin, dilini yasaklayamasın diye yaşamlarını feda edip o dağlara çıkıyorlar! Bence hiç kafanızı yormayın. Bu sizler gibi kalemini satarak yaşam sürdürenlerin anlayamayacağı bir durum! Siz size bahşedileceğini düşündüğünüz cennetteki hurileri hayal etmekle idare edin, bir daha da Kürt kadınların onurunu, adını elinize dilinize kaleminize dolamayın derim! Size fazlasıyla ağır geliriz!

BAŞSAĞLIĞI

Değerli dostumuz, ağabeyimiz yazar-ressam

Fikret Otyam

Hakka yürüdü. Acımız sonsuzdur. Maltepe İlçemizde kurduğumuz müzede, adını ve eserlerini yaşatma onuru taşıyacağımız Cumhuriyetimizin ulu çınarlarından Fikret Ağabeye Allah'tan rahmet, başta değerli eşi Filiz Otyam olmak üzere tüm yakınlarına ve Türk halkına başsağlığı dileriz.

*Fikret Otyam Sanat ve Eğitim Vakfı
Yönetim Kurulu üyeleri*

Ali Kılıç

Filiz Otyam

Ayşe Sipahioğlu

Elvan Baransel

İrep Otyam Bilgiç

Rıza Küçükkoğlu

Özgen Acar

Gönül Genç

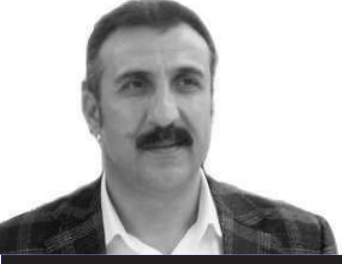
Çekmeköy'de korkutan kaza

İstanbul Çekmeköy'de geçen cumartesi sürücüsünün direksiyon hakimiyetini yitirmesi sonucu kontrolden çıkan kamyonet, seyir halindeki başka bir kamyonetle çarpışması sonucu her iki aracın sürücüsünde ağır yaralandı.

Kaza, Şile Otoyolu Taşdelen mevkiinde meydana geldi. Şile istikametine seyir halinde bulunan Serdar Şekerci yönetimindeki 34 GH 5000 plakalı kamyonet, kontrolünü kaybedince kayarak orta refüjdeki bankete düştü. Banketten çıkmak için manevra yapan sürücü, son anda kamyonetin yönü ters istikamette olacak şekilde yola çıkmayı başardı. Ancak bu sırada arkadan gelen 34 FE 0258 plakalı kamyonetin sürücüsü Erdoğan Onat, orta refüjden aniden önüne çıkan kamyonete duramayarak hızla çarptı. Kafa kafaya çarpışan kamyonetler hurdaya döndü, sürücüler de ağır yaralandı.

Şekerci olay yerinden geçen diğer sürücüler tarafından aracından çıkartıldı. Kabin içerisine sıkışan Onat'ın kurtarılması için itfaiye ekipleri çağırıldı. Olay yerine gelen itfaiye ekipleri Onat'ı sıkıştığı yerden çıkartmak için çalışma başlatırken, yerde yaralı olarak ambulans bekleyen Şekerci'ye ilk müdahaleyi vatandaşlar yaptı. Şekerci'nin bilincini kaybetmesini önlemek isteyen vatandaşlar, başını ıslatırken bir yandan da konuşturmayla çalıştı. Bu sırada olay yerine gelen sağlık ekipleri bir yandan Şekerci'yi yapılan ilk müdahalenin ambulansa taşırken diğer yandan da hurdaya dönen kamyonetin içerisinde itfaiye ekipleri tarafından kurtarılmaya çalışılan Onat'a müdahale etti.

Sıkıştığı yerden çıkartılarak sağlık ekiplerine teslim edilen Onat da olay yerine gelen ikinci ambulansa konuldu. Her iki sürücü de Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne götürüldü.

KEREM ÇİFTÇİ

Kadın barışın vicdanıdır

Yanın yerine çevrilen ülkemizde barışın ayetlerini ancak anlam ve hakikat yanlı hislerle özgürlük sevdalıları kadınlar yazabilir. Umudu nakış inceliğinde sabırla örme yeteneği, her ne kadar eril zihniyet tarafından törpülenmişse bile kadınların genlerinde-duygusal zekasında varlığını koruyor. Toplumsal sorunlarının kaynağını ve ürettiği zemini kadınlar iyi biliyor-tanıyor. Ancak Kürt ve Türk halklarının kadınları güçlerini- acılarını ortaklaştırıp vicdanlarını birleştirse-ler bu savaş ateşini söndürebilirler.

Yaşamın her alanında ve anında savaşın aktif direneni Kürt Kadın Özgürlük ve Demokrasi Hareketi'nin barışa sunacağı muazzam zengin bir birikimi vardır. Bu hayati- kritik süreçte Türk halkının kadınları bu zengin birikimle ilişkilense ülke barışı büyük kazanır.

Kadının hümanist ve özgürlüğe yatkın-yakın doğası bu eril icadı savaşlardan olumsuz açıdan en çok etkilenen taraftır.

İyi analiz edildiğinde görüleceği

gibi; şiddet eril dilin buyurgan azabını yaşayan toplum donmuş-vurgun yemiş-pasif seyirci konumundadır. Tam da bu noktada toplumun ölüm sessizliğini ancak kadınlar vicdanlarıyla kırabilir. Kadının yalın barış dili bu kilidi çözebilir çünkü kadının bu dili kalıcı barışın inşa dilidir. Bu iletişim kanallarını açacak olan kadınların gözleriyle vicdanları etkileme gücüdür, bu aynı zamanda acının anlam ve hisle vicdanda karşılık bulmasıdır, işte bu iletişim anda özgürlük diline dönüşebilir.

Toplumda kadınların oluşturacağı barış mutabakatını kimsenin dağıtma gücü asla olmaz. Savaşa karşı barış koalisyonu vicdani-ahlaki bir uzlaş-meşruluk sağlar. Sakat eril mantığın acıları yarıstırıldığı yerde kadınlar acıları ortaklaştırır, son bulması için çare üretir-metod-yol-yöntem gösterir.

Kadınların özgürce sözünü söylemediği hiçbir barış girişiminde umut yoktur sağlıklı sonuçlar da ortaya çıkmaz. Kadınların vicdanlarında meşrulaşan barışta ise kalıcı umut vardır. Çatışmaların yoğunlaştığı ve demokra-

siye gereksim duyulduğu her dönemde kadının çözüm bulucu gücüne ihtiyac vardır.

Müzakere ve çatışmazlıkta, barış kalıcı kılma-yapılandırma-inşa etme süreçlerinde toplumu bir arada tutma-uzlaştırma çimentosu olan kadın gücü başat rol oynar.

Barışın can çektiği böylesi süreçlerde sosyal diplomat arabulucu-üçüncü göz-müzakereci olarak kadınlar sürece müdahil olabilmelidir. Yaşanan tikanıklıkların aşılması için kadınlar hem içte hem de dış deneyimlerden yararlanılarak uluslararası camialarla dayanışma-ilışkilenme içinde bulunabilmelidirler.

Yaşadığımız ülkenin yerleşik kültüründe-örf ananelerinde kadınların böylesi süreçlerde sözünün dinlenmesi ve inisiyatif alma damarı -zemini güçlüdür.

Ülkemizin yaşadığı savaş sarmalının en önemli nedeni toplumdaki farklı kesimlerin ve Kürt halkının kimlik ve özgürlük taleplerine iktidarın siyasal gücü elinde bulundurma ihtirasıyla

şiddeti inkar aracı olarak kullanmasından ileri geliyor.

Bu noktada kadınlar iktidarın savaş için kullandığı siyasal gücünü,-barış için toplumla paylaşmasını isteyerek işe başlayabilirler. Böylelikle savaşın yarattığı ayrımcılık-kutuplaştırma ortadan kalkabilir. Kadın öncülüğündeki örgütlü -çözüm yönlü bir barış hamlesinin umulandan çok daha büyük sonuçlar yaratacağı kesindir.

Çözümü tıkayan karşılıklı-karşıt önyargıların aşılmasında kadının pozitif rolü tartışmasızdır. Despotik emeller uğruna ülkeyi savaşla tehlikeye atan AKP üzerinde ancak halklarımızın kadınları barış tazyiki yaratarak barış kalıcı hale getirebilir. İnsan ve canlı doğa katliamını durdurabilir.Yoksa bu ateş herkesi yakacaktır.

Barış için çare ve umut halklarımızın kadınlarındadır; tıpkı Sezai Sarioğlu'nun dediği gibi;"Son çıkan kapıyı sıkı çeksin / ordular ve savaşlar içeri girmesin diyen annelerin sükûtu-nu dua say."

Maltepespor:0 Hacettepespor:0

Maltepespor Bolu Gerede'de oynadığı hazırlık maçında rakibi Hacettepespor karşısında baskılı oynamasına rağmen gol atamadığı karşılaşmadan 0-0 berabere kaldı.

Maltepespor 2015-16 sezonuna iyi bir başlangıç yapmak istiyor. İlk hafta Bay geçeceği ligin 2.haftasında deplasmanda Altay ile karşılaşacak, daha sonra kendi sahasında Tire 1922 takımını konuk edecek. Maltepespor takım olarak 3.lig 1.grupta üst sıralarda yer almak için mücadele edecektir, hedef ilk 5 takım arasına girmek olacaktır. Vaner Pekin Maltepespor Taraftarları da bizi desteklesinler sabırlı olsunlar, Maltepespor artık kazanan bir takım olacaktır. Her maça galibiyet için çıkacağız, hedeflerimiz var bu hedeflere ulaşmak için var gücümüz ile mücadele edeceğiz, Maltepesporda artık hiç bir şey eskisi gibi olmayacak dedi.

Kartalspor 2.Etap İstanbul Hazırlık Dönemi Başladı

Nevşehir kampını tamamlayarak iki gün izin kullanan Kartalspor 2.Etap İstanbul Hazırlık dönemine Pazartesi yaptığı antrenmanla başladı.

Saat 10:30'da Antrenör Selçuk Yıldırım'ın yönetiminde gerçekleştirilen ve yaklaşık 1 saat süren günün ilk antrenmanında yardımcı antrenörler Serdal Meral ve kaleci antrenörü Aziz Akgün hazır bulundu. Pro Lisans kursunda olan Kartalspor teknik direktörü Özgür Zengin bugün gerçekleştirilen antrenmanda yer almadı.

Kartal Stadyumunda gerçekleştirilen günün ilk antrenmanı Antrenör Selçuk Yıldırım'ın yaptığı antrenman bilgilendirme toplantısı sonrasında yapılan ısınma çalışmasıyla başladı. Isınma sonrasında Teknik çalışma yapan bordo-beyazlı ekip antrenmanın son bölümünde dar alan oyun oynadı. Günün ilk antrenmanını soğuma ve esneklik çalışmasıyla tamamlayan takımı günün ikinci antrenmanına kadar istirahate çekildi. Eşi doğum yapan Kartalspor oyuncusu Mehmet Gürkan Öztürk ve sabah uçağı rötar yapan Yavuz Özkan sabah antrenmanında yer almadı.

Antrenör Selçuk Yıldırım'ın yaptığı antrenman bilgilendirme toplantısı sonrasında yapılan ısınma çalışmasıyla başladı. Isınma sonrasında Teknik çalışma yapan bordo-beyazlı ekip antrenmanın son bölümünde dar alan oyun oynadı. Günün ilk antrenmanını soğuma ve esneklik çalışmasıyla tamamlayan takımı günün ikinci antrenmanına kadar istirahate çekildi. Eşi doğum yapan Kartalspor oyuncusu Mehmet Gürkan Öztürk ve sabah uçağı rötar yapan Yavuz Özkan sabah antrenmanında yer almadı.

2. ve 3. Lig'de fikstür çekildi

Türkiye Futbol Federasyonu'nun (TFF) Riva'daki idari merkezinde bulunan Orhan Saka salonu'nda gerçekleştirilen kura çekimine, TFF yönetim kurulu üyeleri Arif Koşar, Ali Düşmez ve Mustafa Çağlar, genel sekreter Kadir Kardaş ile Spor Toto 2. ve 3. Lig'de mücadele edecek kulüplerin temsilcileri katıldı.

Spor Toto 2. Lig'de birinci devre 6 Eylül'de başlayıp, 20 Aralık'ta sona erecek. İkinci devresinin 17 Ocak 2016'da başlayacağı lig, 30 Nisan 2016'da tamamlanacak. Spor Toto 3. Lig'de ise birinci devre 23 Ağustos'ta başlayacak ve 13 Aralık'ta sona erecek. 10 Ocak 2016'da başlayacak ikinci devre ise 30 Nisan 2016'da bitecek.

Yassıada'nın tarihi kurtarılmayı bekliyor

Yıllardır imara açılması planlanan Yassıada ve Sivriada için ihale süreci sessiz sedasız sona erdi, iş makineleri adalara girdi. Koruma Kanunu kapsamından çıkarılan adadaki Bizans kalıntılarının yanı sıra, henüz yüzeye çıkmamış dinî yapılara ait yeraltı kalıntıları olduğu tahmin ediliyor; fakat bu kalıntılara ne olacağı sorusu henüz cevapsız.

2009'da çıkarılan torba yasayla koruma mevzuatı dışına çıkarılan Yassıada'nın ismi, 2013'te "Demokrasi ve Özgürlükler Adası" olarak değiştirilmişti. 1. derece doğal sit ve 3. derece arkeolojik sit alanı olan Yassıada ile 2. derece doğal sit ve 3. derece arkeolojik sit alanı olan Sivriada, kanunda yapılan düzenlemeyle, Kültür Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamından çıkarılarak arkeolojik katmanların mevzuat üzerinden korunması engellendi. Tescilli yapıların restorasyon projelerinin Koruma Kurulu'nun ve denetiminden geçmesi zorunluluğu da kaldırıldı.

Mimarlar Odası'nın açtığı yürütme-yi durdurma davası devam ederken, Kültür ve Turizm Bakanlığı, TOBB'a bağlı Gümrük ve Turizm AŞ'ye yatırım izni verdi ve 400 milyon doları

bulacağı söylenen proje, MESA İnşaat Şirketi'ne devredildi. Projede otel, marina, kongre salonu ve otopark gibi yapılar yer alıyor.

4 Ağustos günü parti temsilcileri, Belediye Meclisi üyeleri, Arkeologlar Derneği, Adalar Savunması ve Mimarlar Odası gibi STK temsilcilerinden oluşan bir heyet, Yassıada'ya gitti. Heyetin yaptığı gözlemlerde, inşaatlar sırasında inşa edilmiş yüksek yapıların yıkıldığı ortaya çıktı.

Arkeologlar Derneği İstanbul Şubesi, konuyla ilgili yaptığı açıklamada, adanın 4. yüzyıldan bugüne gelen tarihî varlıklarına dikkat çekti. Prof. Erendiz Özbayoglu'nun 1998 tarihli araştırmasına göre, 4. yüzyıla dayanan tarihî eserler ve 19. yüzyılda yapılan bir şatonun yer aldığı adalar, Bizans Dönemi'nde inziva ve sürgün yeri olarak kullanılıyordu.

İBB Meclis Üyesi Avedis Kevork Hilkat ise, Yassıada'nın yaşadığı yıkıma gün be gün tanık olmuş. Orhan Şevki Maralman'la birlikte farklı kaynaklardan adanın tarihini çalışmış olan Hilkat, 4. yüzyılda İmparator Valens tarafından Katolikos I. Nerses'in adaya sürüldüğü bilgisine ulaştı-

ğını söylüyor. 829-846 arasında adaya bir manastır inşa edildiğini, ardından Kırk Azizler Kilisesi'nin inşa edildiğini belirtiyor.

Hilkat'ın iddiasına göre, geçen günlerde hafriyat içinde bir çan bulundu ve bir mahzene saklandı. Dinî kompleksten kaldığını tahmin ettiği kilise çanının sonradan ortadan kaybolduğunu söyleyen Hilkat, bu eserlerin ortaya çıkarılması gerektiğini ifade ediyor.

İddiaları sorduğumuz Arkeologlar Derneği'nden Yiğit Özar, Paphagonialı Niketas'ın yazdığı 'Tessarakonta' isimli kitaptan, "Kırk Şehitler Kilisesi"nin varlığını öğrendiklerini belirtiyor. Fakat bugüne kadar bu kiliseyle ilgili adada herhangi bir bulguya ulaşamadı. Özar, "Buradaki asıl sorun, arkeolojik kazı olmadan hafriyat yapıldığı için, ne kaybettiğimizi bilemeyecek olmamız" diyor.

Yassıada, yeni ismiyle "Özgürlük ve Demokrasi Adası"nda devam eden inşaatın, 16 ay içinde bitirilmesi planlanıyor. Adadaki dinî arkeolojik kalıntıların akıbetinin ne olacağı henüz bilinmiyor.

Kaynak: Agos

Ünlü oyuncu Somali çocukların hayallerine ortak oldu

Maltepe Belediyesi'nin katkılarıyla İstanbul'a gelen Somali çocuklara sürpriz yapan ünlü oyuncu Şevket Çoruh, hayallerine ortak oldu.

"Soma'nın Hayalleri Var" adlı sosyal sorumluluk projesi kapsamında, Maltepe Belediyesi'nin katkılarıyla İstanbul'a gelen Soma maden şehitlerinin çocukları, Arka Sokaklar dizisinin sevilen oyuncusu Şevket Çoruh'un sürpriziyle büyük mutluluk yaşadılar. Maltepe Belediye Başkan Yardımcıları Haydar Genç ve Nesimi Yaşar'ın da hazır bulunduğu akşam yemeğine katılan ünlü oyuncu, çocuklara hediye dağıtıp, bol bol fotoğraf çekti.

İstanbul'u gezecekler

Hayallerinin peşinden İstanbul'a gelen Somali çocuklar ve aileleri, Vialand, Trump Towers, çocuklar için hazırlanan tema parkı Kidzmondo, Oyuncak Müzesi, Aqua Florya, İstanbul Akvaryum, Miniaturk, Koç Müzesi, Topkapı Sarayı, Yerebatan Sarnıcı, Ayasofya ile Hidiv Kasrı'nı gezip, Boğaz turuna katılacak.

MUSTAFA İŞİTMEZ

Stendhal ve Saray Aşkları

Stendhal'e göre romantik aşkın tarihinde en parlak dönem XII. ve XIII. yüzyıllardır; bu dönemlerde Provence'daki aristokrat saraylarında, aşkın özenle hazırlanmış ayrıntılı kuralları hüküm sürüyordu.

Bu kuralların, âşığın sevgilisi olan leydiye bağlılığını nasıl bir tarzda açıklayabileceği ve aşkı kabul gördüğü zaman ne şekilde bir prosedür izleneceğini katı bir biçimde düzenlediğini anlatır Stendhal. Bu aşk sahnesinde hiç rolü olmayan kocalar tamamen dışlanmıştı; bunun en önemli nedenlerinden birisi de çoğu evliliğin zaten planlanmış evlilikler olmasıydı. Ayrıca leydinin, resmen onayladığı âşıkları ile ilişkileri, çok sevgi dolu bir dostluk veya sevecen bir himayenin sınırlarını aşmamak zorundaydı. Bazen kişisel tercihlerin, ilişkileri bir derece etkilediği kaçınılmaz olmuştur mutlaka, fakat buradaki ana fikir, âşık bir erkeğin, sadece faziletleri sayesinde hak ederek, bir evreden diğerine, bir resmi yakınlık aşamasından diğerine yükselmesi gerektiğidir. Bu sisteme göre, bir kadının bir sürü hayranı olabilir ama en üst düzeyde sadece bir tek sevgilisi olma-

lıdır. Bu gözde şövalye ile özel bir ilişkiye benzer bir şey gelişebilir ancak bu tür bağlantılar, bir ortaçağ şatosunun herkese açık kamusal dünyasında sağduyu ile sürdürüldüğü takdirde kabul görebilirdi. Şatonun hanımı sevgilisiyle birtakım işaretler, gizli jestler, manidar bakışlar ve belirli simgeleri üzerinde taşımak suretiyle iletişim kurardı; bu şifreleri çözme hakkı en sevilen âşığa ait bir ayrıcalıktı. Aynı ayrıcalık kadının diğer hayranlarına verilmezdi, zaten onlar leydilerini her gün görmek ve elini öpmek gibi imtiyazlara izin veren bir dostluk düzeyinin daha üstünde bir dereceye terfi ettirilmezlerdi.

Stendhal, görünüşe göre bu kadar fazla aleniyet ve formalite bolluğunun var olmasının gerçek tutku ve arzuya ters düştüğünü kabul ediyor. Aslında saray aşkı kültürü olağanüstü bir zarafet ve derin duygularla doluydu.

Eğer bir leydi, saraydaki âşığın, "Benim aşkım uğruna, Lordumuz Hz. İsa'nın Kudüs'teki mezarına git ve ziyaret et, üç yıl kal orada ve ondan sonra bana geri dön," demiş ise, adam hemen yola koyulurdu. Bir dakika duraksama bile, günümüzde bir onur

meselesinde zayıflık göstermek neyse, o kadar büyük bir alçaklık olarak kabul edilirdi.

Aslında Stendhal geriye, trubadurlara, o çağların saz şairlerine yönelmekte çok haklıdır. Bizlere garip gelebilir ama, bu tarihi dönem, medeniyete giden yol üzerindeki önemli bir adımı temsil ediyor, çünkü asillerin dünyasında, kendinden önceki savaşçı kültürünü ileriye taşıyan bir gelişmedir. Bu gelişim ile kadınların oynadığı toplumsal rol dönüşüme uğramıştır. Artık kadınlar yalnızca basit statü sembolleri, kocalarının erdemlerinin edilgen simgeleri değildiler. Kadınlar kendi başlarına erdemin hem bekçisi hem de yargıcı olmuşlardı; onların ellerinde erdem daha yumuşak ve uygar bir kavrama dönüştü; erdemlilik güç simgesi olmaktan çıktı, iyilik anlamına gelmeye başladı. Sonradan gelen birçok yazarın da tarif ettiği gibi bu fe-minizmin ilk anları idi, fakat aynı zamanda karşılıklı ve karşılıksız aşk arasındaki ayrım çizgisinin duruma uygun bir biçimde bulanıklaştığı tarihsel andı. Aşk, bu özel izin sistemi çerçevesinde sayısız kontrol ve sınavdan geç-

mek zorundaydı, fakat asıl amaç birleşme, yani işin sonuna kadar gitmek değildi. Romantik aşkın inşa geliştiren bir tutku ve ruhun ölmezliğinin kanıtı olduğu varsayımından hareketle, yüreklendirilmesi gerektiği düşünülürdü. 20. yüzyılda yaşayan bizler için uzaktan uzağa duyulan tutku biraz şaşkın, cansız ve ruhsuz bir tarzıdır; halbuki trubadurlar parçalanmış kalplerini, üstünlüklerini belgeleyen bir nişan gibi gururla taşırlardı.

Tüm hayatlarını metreslerine adanmak ve karşılığında onlardan sadece buyruk ve emir almak trubadurlar için hiç de utanç verici bir şey değildi, çünkü âşık ile âşık olunan arasındaki tutku, asil bir sadakat duygusu ve kendim çok daha yüce bir amaca adanmak olarak kabul edilirdi. Avrupa, saray aşkı geleneğinin etkisiyle romans kavramını ve pratiğini geliştirdi. Geç ortaçağ yıllarında, romans, bir edebi türdü; kahramanlık ve şövalyelikle ilgili olayları hikâye eden nesir veya manzum eserlere romans denirdi. Ancak bu kelime o zamandan itibaren pıtrak gibi gelişen sayısız ek anlam üretmiştir.

Çiçekçi Mehmet Emin Kaya'nın ölümü meclis gündeminde

1 aydır kayıplara karışan Öztürk'ün daha önce de teslim olacağı belirtilmişti. Çiçekçi Mehmet Emin Kaya'nın ölümü ve bölgede sık sık yaşanan trafik kazaları Meclis gündemine de taşındı. CHP İstanbul Milletvekili Akif Hamzaçebi, Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun yanıtılaması istemiyle verdiği soru önergesinde, yarış pistine dönen Bağdat Caddesi için özel önlemler alınıp alınmadığının yanıtını istedi. Lüks araç sahibi gençlerin Bağdat Caddesi'ni yarış pistine çevirdiğini vurgulayan Hamzaçebi, şu soruları yöneltti:

- Normal trafik hızı ve akışı dışında araç kullanarak ölüme sebep olan sürücüler hakkında 5237 sayılı TCK'da öngörülen cezaları yeterli buluyor musunuz? Daha ağır cezalar verilmesini sağlayacak düzenlemeler düşünüyor musunuz?

- Trafik denetimlerinin ve trafik ce-

zalarının artırılarak önleyici hale getirilmesi konusunda çalışmalarınız var mı?

- Sürekli aşırı hızın neden olduğu ölümlü kazalarla gündemden düşmeyen İstanbul Bağdat Caddesi ve sahil yolunun yarış pisti olarak kullanılması önlemeye yönelik özel tedbirler alınacak mıdır?

- Kentlerde yayalara ayrılan yol ve kaldırımların otomobil, iş makinesi gibi araçlarla işgal edilmesinin önlenerek kaldırımların yayalar için güvenli ve kullanılabilir hale getirilmesi konusunda çalışmalarınız olacak mıdır?

- Kent içi yollarda hız, kırmızı ışık ve diğer trafik kuralı ihlallerinin MOBESE, radar vb. teknolojik aletler kullanılarak tespit edilmesi ve kurallara uymayan sürücülerin etkin bir şekilde cezalandırılarak trafik cezalarının caydırıcılığının artırılması konusunda çalışmalar yapılacaktır mıdır?

- Vatandaşlarımızın yaşadıkları cadde ve sokaklarda hız limitlerinin belirlenmesi ve gerekli diğer önleyici tedbirlerin alınması gibi konularda karar alma sürecine katılmaları konusunda bir çalışma yapmayı düşünüyor musunuz?

- Fahri trafik müfettişliği müessesinden beklenen yarar sağlanmakta mıdır?

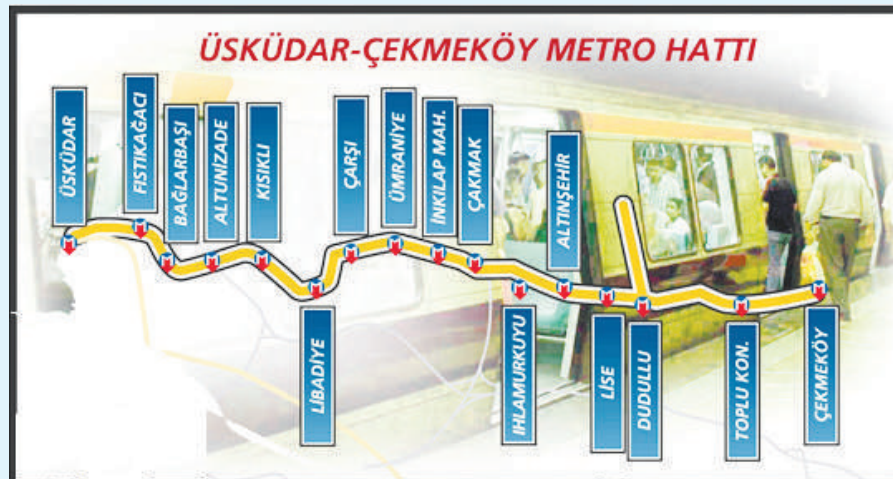
- Fahri trafik müfettişlerinin dışında vatandaşlarımızın karşılaştıkları trafik kuralı ihlallerini yetkililere ulaştırma yolları etkin olarak çalışmakta mıdır?

Üsküdar-Çekmeköy metro açılış tarihi açıklandı

Çekmeköy Belediye Başkanı Ahmet Poyraz, Üsküdar-Çekmeköy metro hattının ilk etabının altyapı işlemlerinin tamamlanmak üzere olduğunu ifade ederek "2016 yılı nisan-mayıs aylarında fiili olarak vatandaşlarımızın hizmetine sunmayı hedefliyoruz" dedi.

AA muhabirine 3. köprü, Üsküdar-Çekmeköy metro projesi, kentsel dönüşüm ve ilçede yapılmakta olan yatırımlara ilişkin değerlendirmelerde bulunan Poyraz, Üsküdar'dan başlayıp ilk etapta Çekmeköy ve sonrasında Sancaktepe'den geçerek Sabiha Gökçen Havaalanı'na kadar gidecek metro hattında ilk etap için sona gelindiğini belirtti.

Üsküdar-Çekmeköy ilk etabının altyapı işlemlerinin tamamlanmak üzere olduğunu ve 2016 yılının nisan-mayıs aylarında fiili olarak vatandaşların hizmetine sunulacağını ifade eden Poyraz,

"Bu metro hattı sayesinde Üsküdar, Çekmeköy ve hatta Şile'de oturan vatandaşlar bile belirli bir yere kadar araçlarıyla gelecek daha sonra araçlarını otoparka bırakıp metroyla yoluna devam edecekler. Çekmeköy'den metroya binecek vatandaşımız yer üstüne çıkmadan Yeşilköy'e kadar gidebilecek" dedi.

Poyraz, Çekmeköy'den kendi aracı ile Boğaziçi ya da Fatih Sultan Mehmet Köprü yoluna bağlanmak isteyenlerin Tepeüstü ve Şile yolu güzergahındaki trafiğe girmeden ilçe içerisinden geçen 3. Köprü bağlantı yollarıyla rahatlıkla ulaşabileceğine dikkati çekti.

Başkan Poyraz, şunları kaydetti:

Biz bu projenin 2016 yılında bitirilip halkımızın hizmetine sunulacağını ifade ediyoruz. Bu projeler yapılırken, yeşil alanların korunması konusunda ekstra çaba sarf ediyoruz. Hiçbir surette yeşil alanların 1 santimetrekaresini bile heba etmiyoruz."

Poyraz, şunları söyledi:

"Tıpkı Üsküdar Çamlıca Tepesi gibi ilçemizde de 'Çekmeköy Seyir Tepesi' ve 'Çekmeköy' projelerimiz var. Bu proje ile halkımız bir yandan yeşille buluşacak bir yandan da Çekmeköy ve çevre manzarası rahatça izlenebilecek. Bir başka vizyon projemiz; 'Çekmeköy Gölet Projesi'. Alemdağ Göleti'nin çevresinde 4 bin metrekarelik düzenlenerek, gölet, yüzme ve su sporları faaliyetlerine uygun hale getirilecek. Sadece Çekmeköylüler'in değil yeşile ve doğaya hasret tüm İstanbulluların hizmetine sunulacak. "

M'EXPO CENTER

MALTEPE ULUSLARARASI
FUAR, KONGRE VE
YAŞAM MERKEZİ

20.000 kişiye sağlayacağı iş olanağı ile
geleceğin **güvence** altına alınması demektir!

BİR İMZA DA SEN VER!

M'EXPO

İstihdam, ekonomi ve turizm

alanında canlılık,

TÜRKİYE için prestij demektir.

Geleceğine imza at!

MALTEPE BELEDİYESİ

/maltepebeltr

www.maltepe.bel.tr

0216

457 06 60

457 06 61